

Štaha vsak četrtak in velja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom na celo leto 32 D, pol leta 16 D, četrt leta 8 D. Izvem Jugoslavije 64 D. Naročnina se pošlje na upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta št. 5. — List se dopošilja do odpovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Tel. interurban 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopis se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglaševane primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštnine proste. Čekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurban 113.

43. številka.

Maribor, dne 28. oktobra 1926.

60. letnik.

Ali bo naša SLS stopila v vlado?

Odkar so se radikali in radičevci v vladi radi gostobesednosti Radiča sprli in je srbsko-hrvatska vlada v Uzu novičem na čelu odstopila, se sliši vsak dan in se čita po vseh listih: »Dr. Korošec bo stopil s svojimi poslanci v vlado.« Nekateri te vesti pozdravljajo, drugim zopet ni po volji, da bi naša stranka šla skupno z radikali in radičevci v vladno večino. Liberalci, ki stojijo pod vodstvom znane dr. Gregorja Žerjava in dr. Ljudevita Pivka, pa se na drugi strani bojijo, da bi naša stranka dobila v Beogradu v vladi vpliv, in kričijo po »Jutru«, »Domovini«, »Narodu« in »Taboru«, da se dr. Korošec z vsemi štirimi ponuja v vlado. Ker vsak list drugače piše o tem vprašanju, je mnogim nejasno, kaj je pravzaprav na celi stvari. Naše uredništvo je dobilo od mnogih strani vprašanja in pozive, naj vse to v »Slovenskem Gospodarju« točno pojasnimo. Uredništvo se je obrnilo na poslanca Slovenske Ljudske Stranke, ki je v soboto, dne 23. t. m., dospel v Maribor, s prošnjo, da nam opiše, kaj je resnice na tem, da bo naša stranka stopila v vlado. Naš prijatelj-poslanec nam je radevolje dal naslednja pojasnila:

Gospod urednik!

Vprašam me v imenu »Gospodarjevih« čitateljev, ali bomo poslanci naše stranke šli v vlado ali ne?

Odgovor na to vprašanje ni tako enostaven. Saj znaš dobro, kako žalostne gospodarske razmere vladajo v vseh krajih naše države, osobito pa v Sloveniji. Vlade Pašičeve, Pribičević-Zerjavove in Radičeve, ki so bile z malimi izjemami na krmilu, niso znale gospodariti. Dasiravno so vsako leto te vlade nalagale davkoplačevalcem neznosne davke, takse in druge dajatve, vendar ves ta denar nima božjega blagoslova. Državna kasa je po večini prazna, vlada ne more izplačevati svojih obveznosti in dolgov, gospodarstvo pa na posledicah vsega tega na vseh koncih in krajih propada. Vsak dan poje boben pri kmetih, trgovcih, obrtnikih in industrijih. Trgovina spi, fabrike in druga podjetja ustavljajo obrat. Številno brezposelnih in takih, ki nimajo ne kruha, ne strehe tik pred hudo zimo, je vsak dan večje. Nezadovoljstvo je naravnost nepopisno. Domoljubi, iskreni državljani ter celo visoki krogi se bojijo, kaj bo...

Jugoslovanskemu klubu se ni treba ponujati.

Dasiravno nekatere stranke nas Slovencev ne vidijo rade — ker jim brez bojazni stopamo na prste — vendar vidijo v Slovencih poštenjake, sposobne in delavne ljudi, ki bi po svojem znanju in odločni volji bili v stanju, da z nasveti in poštenim delom rešijo, kar se še rešiti da. Kar naenkrat so vladne stranke same in še mnogi drugi krogi prišli do zaključka: Pritegnimo Slovence (SLS) v vlado, da bodo v vladi zastopani vsi trije narodi in da se začne s pomočjo Jugoslovanskega kluba resno gospodarsko delo.

Nad 90% vseh ljudi v naši državi je prepričanih, da je bila glavni krivec, da dosedaj ni prišlo do bratskega sporazuma v naši državi, samostojno-demokratska (liberalna) stranka. Ona je sejala povsod sovraštvo in prepire, gospodarila je, ko je bila na vladi, tako slabo, da sedaj cel svet kaže s prstom na to stranko. Značilno je za njo, da je vsa leta pisala v »Jutru« in »Taboru« ter »Domovini«: »Klerikalci so ničle, nihče jih ne mara v vlado!« Sedaj, ko pa se nas resno vabi, pa pišejo zopet: »Klerikalci se ponujajo, avtonomijo prodajajo« itd.

Zadnji Mohikanec.

Povest iz leta 1757.

Pa J. F. Cooper-ju predelal Al. Benkovič.

S trikratnim krokarskim krikom je potem priklical še druge ter se zopet obrnil k Davidu:

»Zdaj pa povejte, kaj se je zgodilo z deklicama.«

»V ujetništvu sta pri poganih«, je odgovoril David. »Sicer je njiju duša plaha in potrta, a po telesu sta sveži in zdravi.«

»Bog vas blagoslovi za te besede!« je vzkliknil Munro, tresoč se od pričakovanja. »Torej bom moja otroka lahko objel še zdrava.«

»Prav kmalu menda ne«, je odgovoril pevec. »Poglavar divjakov je obseden od hudega duha. Njega ne ukroti nobena stvar, še petje ga ne more.«

»A kje je zverina?« je vprašal Sokol.

»Danes je s svojimi mladimi vojščaki na lovu na jelene«, je odvrnil David. »Majša deklica je pri huronskih ženskah, kaki dve milj od tod. Starejšo pa so poslali k sednjemu rodu, ki nosi na prsih znamenje želve.«

»Huk!« sta vzkliknila Mohikanca, kajti tudi onadva sta na prsih nosila to znamenje.

»Kako pa to, da vas pustijo prostega hoditi okrog?« je vprašal Heyward.

»To čudo je storila moč mojega petja. Odhajam in prihajam, kakor se mi ljubi.«

Sokol se je posmejal in s prstom pokazal na čelo. »Indijanci ne store nič žalega slaboumnim ljudem«, je re-

Take kvante in laži liberalcev sliši na vseh koncih in krajih. Res pa je edino to, da se poslanci Jugoslovanskega kluba niso nikdar ponujali za vstop v vlado in se jim tudi ni treba ponujati. Vladne stranke nas same resno vabijo v vlado, dočim se za samostojne demokrate živ krst ne zmeni.

Treba je dobro premisliti.

Ali eno je gotovo: Jugoslovanski klub ni klub samostojnih demokratov, ki bi si kar vse prste obliznil, če bi ga kdo vabil v vlado. Mi moramo tako važen korak, kakor je vstop v vlado, dobro premisliti. Uvodoma sem že povedal, da so razmere skrajno žalostne in težko bo pri praznih blagajnah, pri zavoženem gospodarstvu in zanikerni upravi takoj v prvih mesecih, ali v prvem letu doseči za ljudstvo, kar mu je potrebno za napredek in za obstoj. Ali gotovo tudi je, da se bo moralo enkrat začeti popravljati zavoženo gospodarstvo, dokler še ni prekasno.

S tega vidika naj naši ljudje opazujejo sedanja posvetovanja, ali takozvana »pogajanja« Jugoslovanskega kluba za vstop v vlado. Poslanci Slovenske Ljudske Stranke smo se temeljito posvetovali in dajali nasvete in izražali želje voditelju dr. Korošcu, kaj je za naše ljudstvo najbolj potrebno. Mi ne smemo kar tje v en dan, kar na prvi migljaj skočiti v vlado. Oni, ki nas vabijo, nam morajo zagotoviti, da bodo dali Slovincem najprej ono, kar nam je najbolj potrebno. Popraviti se mora nesmiselno upravljanje našega denarja in dati Sloveniji toliko sredstev, da bo lahko gospodarsko živela. In v tem pravcu se sedaj vrtijo posvetovanja med našimi voditelji v Beogradu in zaupniki vladnih strank.

Do danes, ko to pišem (dne 25. oktobra), se še ni odločilo. Morda bo med tem že kocka padla, tako da vam bo »Slovenski Gospodar« med najnovejšimi vestmi že vedel poročati, ali smo stopili v vlado, ali se pogajanja še nadaljujejo, ali pa so se razbila. Naj bodo naši ljudje prepričani, da bodo naši poslanci s svojim spretnim voditeljem gotovo ubrali ono pot, ki bo ugodna za naše ljudstvo. Mi se ne borimo za ministrske stolčke. Če bi to hoteli, bi že davno lahko bili v vladi. Nam je edino za blagor našega ljudstva!

»Kaj pa je z avtonomijo Slovenije?«

Ali hočete res zapustiti naš program po široki samoupravi Slovenije? Prijatelj! Povem ti odkrito: Mi zahtevamo, oziroma programa o samoupravi Slovenije nismo in ne bomo nikdar zavrgli ali zapustili. Ravno sedanja posvetovanja naših voditeljev v Beogradu imajo cilj, da dosežemo prve korake za uresničenje naših zahtev.

Še eno je mogoče:

Morda stopijo v novo vlado poleg Jugoslovanskega kluba še tudi zastopniki Davidovičeve in Spahove stranke.

Najboljše bi bilo, da si razen Pribičevića in Žerjava podajo roke za boljšo novo vlado vse stranke, ki odkritosrčno želijo, da se pojde pri nas vendar enkrat na pot poštenega gospodarskega dela.

Stari Pašič Nikolaj se je vrnil v Beograd prejšnji teden.

Celo poletje se je zdravil po raznih kopališčih. Ali staremu Miklavžu noben svetni umetnik ne more več dati mladosti, čilosti in popolnega zdravlja. Takih zdravil, ki bi pomladile 86letnega starca, še noben zdravnik ni iznašel. Radi tega je skoro izključeno, da bi se Pašič zopet vrnil na stolec ministrskega predsednika. Njegova stranka, ki je najmočnejša v skupščini (140 poslancev), je že razcepljena na štiri struje. Vsi radikali nočejo več slepo

kel. »Nekak svet strah imajo pred norci, in našega pevca imajo brzkone tudi za takega.«

Davidu so izpraševali še o marsičem, on pa sploh ni odgovarjal, ali pa obširno in nejasno. Zelo je bil vesel, da mu je lovec zopet vrnil tako hudo pogrešano piščalko, ki jo je takoj hotel uporabiti. Heyward pa mu je ves nestrpen to zabranil in pričel razkladati svoje načrte, kako bi pozkusili rešiti deklici. Tudi Munra je zapustila prejšnja brezbriznost. Pričelo se je živahno pomenkovanje, med katerim je lovec svaril, naj se ne prenačijo, in priporočal mirno razsodnost in vztrajnost.

»Najboljše bi bilo«, je rekel, »da bi se pevec vrnil k Huroncem in povedal deklicama, da smo mi v bližini. Ko mu damo znamenje, se vrne k nam, da se domenimo, kaj bo storiti. Ker ste glasbenik, prijatelj, znate gotovo razločiti vranji glas od kukavičjega?«

»O seveda; kukavica je tič, ki ima mil in ubran glas, čeprav zna peti samo dva.«

»Prav«, je odgovoril lovec. »Kadar boste čuli, da je kukavica trikrat zapela, pridite v gozd na tisti kraj, odkoder jo boste slišali.«

»Jaz ga spremim k Huroncem«, je z odločnim glasom posegel vmes Heyward.

»Vi?« se je začudil lovec. »Ali ste se naveličali solnčnega vzhoda in zahoda?«

»Tudi jaz znam kakor David igrati vlogo norca ali pa kakršnokoli drugo. Nič ne ugovarjajte, kar sem sklenil, sem sklenil.«

Sokol je strme gledal mladega moža. Duncan, ki se je doslej slepo pokoraval modrosti in izkušnosti lovčev, pa je sedaj kazal nekaj ukazajočega in vzvišenega. Za-

slediti komandi Pašičevi in njegovih svetovalcev. Stari je skregan na mnoge strani. V tem razcepu in razkroju tiči tudi vzrok, da želijo gotovi krogi prav resno, da stopimo v novo vlado tudi Slovenci in naši zavezniki.

Tak je danes položaj. Prihodnji dnevi in tedni bodo odločilne važnosti za pravec notranje politike in gospodarstva v naši državi.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

SLS — središče vse politike! Naša SLS je stranka slovenskega naroda. Tega ne more nihče tajiti. Zato ima samo ona pravico in dolžnost, da govori v imenu slovenskega naroda in sicer tako, kakor je to narodu v korist. Njeni slovenski politični nasprotniki so prav radi pripovedovali, da v Beogradu samo oni nekaj veljajo. Istina pa je, da so veljali le toliko, kolikor so jih centralisti potrebovali, da so lahko mirno na škodo našega naroda vladali, kakor so hoteli. Toda vedelo se je, da vedno ne bo tako. Naš slovenski narod plačuje tudi davke, kakor jih plačujejo drugi državljani, nosi vsa bremena skupno z drugimi, zato bo moral priti čas, ko se ga bo upoštevalo, kakor zasluži. Slovenskemu narodu se mora dati priložnost, da zato skupno z drugimi tudi vlada državo in da pri tem uživa pravice kot enakopraven del države. To se je tako živo čutilo v naši državi, da se zavoljo tega tudi še in izvršilo kronanje našega kralja Aleksandra. Sedaj pa pred vsem gospodarski položaj države zahteva, da grede vse resni in poštini ljudje na delo, da rešijo državo gospodarskega propada in da jo pripeljejo v bodočnost, ki bo zadovoljevala tako Srbe kot Hrvate in Slovence. To so spoznali tudi radikali in celo radičevci, pa so začeli vabiti SLS, naj gre v vlado. Že zadnjič smo o tem poročali. Danes dostavljamo le to, da je slovenski narod danes lahko zopet hvaležen svoji SLS, ki ga je vodila tesno strnjena do tega ugleda in vpliva v državi. Danes tudi Srbi sami priznavajo: Slovenci so tu, državljani so, ne sme se jih tako potiskati ob stran, ne sme se jih prezirati kot kake osvobodilne ali celo avstrijskante, kakor so jih znali v Beogradu slovenski liberalci prav lepo slikati, dokler so še imeli kaj poslušalcev. Danes stoji vprašanje Slovencev, ki jih kot edino pooblaščenega zastopa SLS v ospredju. Slovenci prihajajo do svojih pravic in to po zaslugi SLS.

Ko se je Pašič vrnil. Ko je bilo slišati, da je dosedanja vlada odstopila, so takoj poslali po Pašiča, ki pa je že prišel prepozno. Kajti Uzunovič je ta čas že umaknil svoj odstop in je prejšnja vlada ostala na mestu. Prijatelji Pašiča so pa vendar hoteli javnost opozoriti, da se je vrnil Pašič. Zato so mu priradili zelo slovesen sprejem. Ze v Zagrebu so ga na kolodvoru pozdravljali. Prišel pa je tudi Radič, ki je sicer lepo govoril, a je vendar povdaril, da bo Pašič težko vsled svoje oslabilosti še mogel vzeti v roke državne vajeti. V Beogradu so Pašiča sprejeli njegovi ožji pristaši, vladni člani se sprejema niso udeležili. Zdaj je Pašič bolan, pa ne politično, ampak resnično.

Vse je bolno. Včasih je bila Pašičeva navada, da se je naredil bolnega, če ni mogel takoj kaj urediti ali doseči ali prepričati. Te politične bolezni so se pa zdaj nalezli drugi politiki. Tako je zdaj bolan ministrski predsednik Uzunovič. Bolan je pa tudi predsednik narodne skupščine Tričkovič. Ako bo ta bolezen prinesla državi kaj zdravja, potem ni prav nič škodljiva.

mahnil je z roko, češ, da odklanja vsako pregovarjanje, potem pa je nadaljeval z zmernejšim glasom:

»Znana so vam vsa sredstva, kako se človeka vnanje izpremeni, da ga ni lahko spoznati. Poslikajte me, kakor me hočete, čeprav norca napravite iz mene!«

Lovec je nejevoljno zmajeval z glavo, vedoč, s kakimi nevarnostmi je združen tak predlog. Vendar je majorjeva navdušenost in odločnost tako vplivala nanj, da se je kmalu dal pridobiti za pustolovski načrt.

»Ako že ni drugače«, je rekel nazadnje, »vam pomagamo. Čingagok ima veliko zalogo barv in zna slikati kot pravi mojster. Sedite na ta-le štor. Prepričan sem, da v kratkem času napravi iz vas glumca, da sami sebe ne boste spoznali.«

Duncan je sedel, Čingagok pa se je takoj lotil dela. Pri tem se je skrbno izogibal vsake črte, ki bi izdajala kak bojeviti namen, zato pa si je izbral podobe mirnega in šaljivega pomena in fantastna znamenja, s katerimi so se navadno slikali glumači. Takih ljudi je bilo dosti med Indijanci in ker je že obleka, ki jo je nosil na potovanju, Heywarda delala takega, da ga skoro ni bilo poznati, ga je bilo tudi zato, ker je znal francoski, lahko smatrati za glumača, ki se klati med zavezniškimi indijanskimi rodovi.

Ko je bil dovolj poslikan, mu je dal lovec še kopo dobrih nasvetov in naročil, kako naj se vede med rdečkoviči. Povedal mu je tudi, da namerava starega Munra pod Čingagokovim varstvom spraviti v varno skrivališče, sam pa da pojde z Unkasom k Indijancem, ki so bili poslani z željami in o katerih je bil prepričan, da so Delavari. Nazadnje se je Heyward prisrčno poslovil od Sokola, starega Munra in Mohikanca ter se z Davidom napotil proti huronski vasi.

Nettunske konvencije. V dnevnem časopisju se te dni veliko bere ta tuja beseda, ki pomeni dogovor, ki sta ga napravila naš in italijanski zunanji minister v mestu Nettunu. Ta dogovor se tiče najbolj Dalmacije, kjer bi radi Italijani imeli prosto trgovino, prostost glede šole in naseljevanja. V tem dogovoru so seveda tudi nekatere točke, ki so za nas dobre, je pa istina, da te ne odtehtajo onih dobrot, ki jih naša država daje Italiji. Posebno bi bila seveda prizadeta Dalmacija, zato ni čudno, ko sedaj ona zelo ostro protestira proti tej pogodbi. Pogodba še ni odobrena, ampak pride še pred narodno skupščino.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na Grškem še vedno ni ljubelega miru. Tam se borijo med seboj posamezni generali kot politiki. Eni so za republiko, drugi za kraljevino, vsi skupaj pa hočejo le oblast v rokah imeti in ubogo ljudstvo izžematati. Da je ta sedanjí prepír zanesla na Grško Italija, je jasno. Dela pač po načelu: kjer se prepírate dva, tretji dobiček ima.

Bolgarija hoče k morju. Bolgarija ne meji nikjer na morje. To je za vsako državo hudo, če nima morja, ker ne more imeti potem proste pomorske trgovine, ki je še končno najcenejša. Bolgarski zunanji minister je začel o tem vprašanju prav živahno delovati. Zelo ga podpira Italija, seveda ne zavoljo Bolgarije, ampak zato, da bi morada imela v njej zaveznicu, če bi bilo treba. Italija je šla že tako daleč, da je Bolgariji posodila denar za železnico k morju.

Italija je še vedno nenasiťljiva. Dasi je v Italiji primeroma malo Slovencev, katerih bi se Italijanom ne bi bilo treba prav nič bati, je vendar vsa Italija na delu, da zatira te naše uboge, še nerešene brate. Ko se je sedaj začelo novo šolsko leto, so vpeljali »materinske« šole, koder se pa slovenskih otrok ne uči v njihovem materinem jeziku, ampak v italijansćini. Starišem, ki so v državni službi, so pa kar zapovedali, da morajo dati svoje otroke v italijanske šole, če ne, bodo takoj odpušćeni. Teško je Slovencev v Italiji.

Avstrija je zopet dobila močno in pravično roko premeta g. Seipla, ki je sestavljal novo vlado. Socijalistični hujškači so zdaj že precej izgubili poguma. Državno uradništvo, ki je mislilo preje na štrajk, se je sedaj pomirilo, deloma ker se boji, deloma pa, ker upravićeno upa, da bo Seipl uredil njihove zahteve.

Slovaški avtonomisti v češki vladi. Kakor se bori naš slovenski narod za svojo pravico, tako se tudi bori slovaški narod v češki državi. Tega vodi duhovnik Hlinka. Ko se je sedaj vrnil iz Amerike, so ga v Pragi zelo slovesno sprejeli. Hlinka bo takoj pričel pogajanja z ministrskim predsednikom. Slovaki dobijo svojega posebnega ministra. Do sedaj so bili Slovaki ves čas izven vsake vlade.

Zoper Viljema, bivšega nemškega cesarja! Bivši nemški cesar Viljem je gotovo veliko zakrivil na grozni svetovni vojni. Po porazu so ga takoj pregnali. Šel je na Nizozemsko, odkoder pa bi se zelo rad vrnil nazaj v Nemćijo, kjer še ima svoje številne prijatelje. Francoska vlada pa tega ne dovoli. Pa tudi nemška vlada sama, ki je republikanska, noče o tem nič slišati. Ko je vojni poveljnik sprejel v vojaško službo njegovega sina, je bil prisiljen, da je kot vrhovni poveljnik moral odstopiti.

Na daljnem vzhodu. Na Kitajskem se še vedno vršijo medsebojni boji raznih mogoćnežev. Zdaj je v nevarnosti tudi že najvećje kitajsko pristanišće Šangaj.

Kaj je novega?

Za okoliško mešćansko šolo. Da pokaže mariborsko mesto svojo odloćno voljo, da hoće navzlic raznim zaprekam doseći nove mešćanske šole, določene pred vsem za mestno okolico, je sklical mestni župan dr. Leskovar za soboto dne 23. t. m. popoldne sestanek za zastopnike okoliških mariborskih obćin. Tega sestanka se je po svojem županu udeležíla mariborska mestna občina ter okoliški občini Pobrežje in Studenci. Obe okoliški občini sta v načelu za zidanje okoliške mešćanske šole. Vendar se je na sestanku povdarjalo, da sami in s pomoćjo mariborske mestne občine tega ne zmoreta. Edina rešitev bi bila ta, da bi veliki župan potrdil tozadevni predlog okrajnega za stopa, da bi tako okrajni zastop stalno in vsako leto pri-

XIV. V huronski vasi.

Pot je peljala Heywarda in Davida preko boberske naselbine in ob njenem tolmunu. Obrnila sta vodi hrbet ter se polagoma vzpenjala na nizek grićek. Čez pol ure sta prišla na kraj druge jase, ki je kazala, da so tudi tu svoj čas bivali bobri.

Heyward se je obotavljal nekaj časa, predno je stopil iz varne goščave, ter se skrbno ogledoval na vse strani.

Na drugem koncu preseke, tam, kjer je potok padal čez skale, je opazil kakih petdeset do šestdeset iz hlodov, vej in prsti zgrajenih koč. Začuden je ugledal v mraku dvajset do trideset postav, ki so se zdaj vzravnavale iz visoke trave, zdaj zopet počepale, kakor bi lezle v podzemsko bivališće.

Drzno in odloćno sta šla naprej ter kmalu stala v tolpi otrok, ki so divje zakrićali, ko so ju ugledali. Hrup je privabil kakih deset vojšćakov, ki so se zbrali pred vrati bližnje kočice in mračnih obrazov gledali nasproti bližajoćima se gostoma.

Davidu je bil oćividno znan njihju položaj, ker je krenil naravnost proti kočici. Bila je najvećja v vasi, zgrajena iz drevesne skorje in vejevja. Kazalo je, da se Indijanci tu zbirajo na skupščine in posvetovanja. Hladnokrvno je korakal David mimo grdo gledajoćih divjakov v kočico, Heywardu pa ni preostajalo drugega, da je kolikor mogoće malomarnega obraza sledil spremljevalcu. Znotraj sta si iz svežnja mladik napravila sedež in sedla. Takoj se jima je pridružílo več divjakov. V lući plapolajoće plamenice je videl Heyward, kako so ju pošastne postavice gledale skrivaj, a pozorno.

Slednjí je stopil iz temnega kota siloval, krepak vojšćak in nagovoril Heywarda v huronskem jeziku. Ta pa je odkimal, češ, da ne razume, in rekel po francosko:

speval svoj delež v ta namen. Na sestanku se je sklenilo, da se porazaeli breme na posamezne občine v razmerju ućencev, ki bi prihajali na mešćansko šolo in da pozovejo občine, da pismeno odgovorijo, ali se s tem predlogom strinjajo ali ne. Na vsako posamezno okoliško občino bi za posameznega ućenca prišli stroški 1000 dinarjev letno. Dvomimo, da bi ta poskus imel kaj uspeha. Posledica bo ta, da mestna občina šole ne bo mogla zidati in da se v mešćanske šole v mestu ne bodo mogli več sprejemati ućenci iz okoliških obćin. Nato se je vršil še neobvezen razgovor o prikljućitvi okoliških obćin k mariborski mestni občini.

Smrtonosni elektrićni tok. Že par dni je po Mariboru in okolici v noćnih urah razsajal moćen vihar. In ta vihar je nagnil na poti iz Studencev proti Slovenski Kalvariji dva elektrićna droga enega proti drugemu, ker sta bila moćno preperela. Tukaj pelje namreć elektrićni vod iz Fale. Vsled nagnjenja obeh drogov je prišla tudi sicer visoko napeta žica 70 cm nad zemljo. V petek okrog 9. ure popoldne je šla žena železnićarja Zaveršnika iz Studencev proti potoku, ki teče med Studenci in Kalvarijo, da bi tamkaj oprala perilo. Na glavi je nesla v košari mokro perilo in se slučajno dotaknila proti zemlji nagnjene žice. Ker je udaril pri stiku skozi žrtev tok od 10.000 voltov, je obležala kot od strele zadeta, pri prići mrtva. Na licu nesreće je ležala ubita reva do 2. ure popoldne, ko je prišla na pregled sodna komisija. Ker je zadela Zaveršnikovo prehuda elektrićna moć, se je jej na zunaj ni prav nič poznalo. Koga zadene v tem slučaju večja krivda: ali falsko podjetje, ali Zaveršnikovo radi neprevidnosti, se ne da še dognati. Ponesrećenka zapušća moža in štiri nepreskrblje ne otroke.

Dva požara v eni noći. V noći od četrtka na petek sta nastala v neposredni bližini Maribora dva požara, kojih vzrok je neznan, pa vendar precej sumljiv. Upravićeno se sumi, da sta bila podtaknjena. Zlasti v prvem slučaju je po okolišćinah sklepati, da je skoro gotovo zažgala zloćinska roka. Zloćincu se je namera popolnoma posrećila. Požar je unićil celo premoženje posestniku Stramiću v Zrkov cih št. 61. Ogenj je nastal okrog 3. ure zjutraj, ko je razsajal precej moćen vihar z dežjem. Gospodar je zvećer še pregledal in zaprl gospodarsko poslopje, nato pa se izmućen z družino vlegel spat. Ponoći ga je prebudilo strahovito lajanje psa-ćuvaja. Skoćil je pokoncu, odgrnil zaveso pri oknu ter opazil strašen prizor. Hlev in gospodarsko poslopje sta se nahajala zavito v plamene, streha na hišici se je pa pravkar vnela ter pričela goreti. V najvećji naglici je zbudil svoje ter si rešil z njimi vred komaj goło življenje. Da ni bilo psa, pa bi bila našla smrt v plamenih cela družina. Kako je požar nastal, ni bilo mogoće ugotoviti. Značilno pa je to, da so našli domaći, ko so prihiteli iz hiše, vrata na hlevih in svinjakihi na stežaj odprta, dasi jih je zvećer gospodar dobro zaprl in zaklenil. Iz tega sklepajo, da je požar nekdo nalašč zanetil. Ogenj je prva opazila mariborska stolpna ćuvajka, ki je takoj obvestila požarno brambo, da gori v smeri proti Pobrežju. Mariborska požarna bramba se je najprej informirala pri pobrežkih gasilcih, ki so pa dali čuden odgovor, češ, da gori nekje pri Vurbergu. Na tako daljavo ni imelo smisla iti po magat in gasilci so avtomobile že spravili v garažo, ko je stolpna ćuvajka v drugić javila, da gori v bližini Pobrežja ter je pobrežko pokopališće to potrdilo. Gasilci so sedaj odbrzeli z avto-turbino, toda vsled pomanjkanja vode niso mogli stopiti v akcijo. Pogorela je hiša s hlevom in gospodarskim poslopijem vred. — Drug požar je nastal v petek zjutraj okrog 7. ure v gostilni »Balkan« v Linhartovi ulici v Magdalenskem predmestju v Mariboru. Vnel se je hlev za gostilno in ogenj je že lizal deske, ki so loćile hlev od skladišća za seno, ko je prihitela pomoć gasilcev, ki so ogenj takoj zadušili. Da se je vnelo seno, bi lahko nastal usodepoln požar, ker se ta gostilna skoro drži predilnice Zelenka, v neposredni bližini se pa nahajajo tudi veliki tanki raznih olj, bencina itd. tvrde »Danica«.

Dva vevlomilca prijeta. Dne 7. marca t. l. je bil izvršen vlom v dveh blagajnah na sodnji ter v eni blagajni na davkariji v Ptuj. En večer prej pa je bil na zagrebški tehniki tudi izvršen vlom in sicer na enak naćin. Ob istem času sta bila dva vlomna na šolah v Mariboru in sicer na mešćanski v Cankarjevji ulici ter na eni osnovni. Vlomilca sta pustila v Ptuj vse priprave, ki so po dolgem času pripeljale oblasti vlomilec na sled. G. policijski

»Naš veliki oće iz Kanade me je poslal semkaj. Zdravnik in vrać sem. Ukazal mi je, naj grem k rdećim Huroncem ob velikih jezerih in jih vprašam, če je morda bolan kateri njegovih otrok.«

Grobna tišina je sledila tem besedam. Neprijetno je bilo Dunkanu pri srcu, ko so se vse oći zvedavo in nezapužno uprle vanj, kakor bi hotele preizkusiti resnićnost njegovih besed. Nazadnje je stari vojšćak izpregovoril po francosko:

»Ali si ućeni ljudje iz Kanade barvajo kožo? Mi smo vedno mislili, da se bahajo s svojo belo barvo.«

»Ako pride indijanski poglavar k svojim belim oćetom«, je mirno odgovoril Heyward, »potem odloží svojo bivolovo kožo in obleće obleko, katero mu ponudijo. Moji indijanski bratje so mi dali barv in jaz sem se poslikal.«

Tiho, pohvalno mrmranje je naznanjalo Heywardu, da so zadovoljni sprejeli njegove besede. Olajšan si je od-dahnil. Dvignil se je drugi vojšćak, a predno je izpregovoril, se je razleglo sem od gozda grozno vpitje. Takoj nato so vsi divjaki udrlí iz kočice in pričeli še bolj divje krićati. Dunkan je planil pokoncu. Prevzet od splošnega razburjenja je tudi on hitel ven in se takoj nato nahajal med besnećo tolpo.

Ves tabor je bil razburkan. Moški in ženske, otroci, stari in bolniki, vse je tekalo semtertja in krićalo. V večernem mraku je videl Dunkan, kako je od gozda sem prihajala gruča vojšćakov in se počasi bližala vasi. Pred njimi je stal nekdo z drogom, s katerega je viselo več skal-pov. Vidno je bilo, da se vraćajo s pohoda in vaščani so jim, kot je bila navada, sprejeli z vpitjem. Množica je bila kot znorela. Divjaki so izdirali nože, jih vihteli nad glavami in se ustopali v dve vrsti, ki sta delali ulico do posvetovalnice. Ženske so jemale v roke krepelca, sekire in

nadsvetnik Kerševan je dal vse te priprave fotografirati in na tej podlagi se je izvedelo, da so bile priprave kupljene v Zagrebu, kjer so izvedeli tudi za imena kupovalcev. Dognalo se je, da sta bila to dva moška, ki sta se po hotelih v Zagrebu, Mariboru in Ptuj vpisovala kot Geza Farkaš in Ernest Schlechter iz Novega Sada. Farkaš in Schlechter v resnici eksistirata in stanujeta v Novem Sadu kot ugledna mešćana, ki pa nista v tem času nikamor odpotovala. Po daljšem poizvedovanju je Farkaš izpovedal, da je svoje dokumente dal nekemu svojemu prijatelju iz Budimpešte in tako se je sedaj posrećilo iztakniti oba vlomilca v osebi dveh Madžarov iz Budimpešte, ki sta bila pretekli teden oba aretirana. Škoda od vlomov, ki sta jih izpeljala po jugoslovanskih mestih, znaša do pol milijona dinarjev.

Hudobna roka na delu. Pri posestniku in županu A. Brunćiću v Črmlí, župnija Sv. Bolfenk v Slov. goricah, je začela goreti v petek zvećer kopica slame, ki je bila oddaljena od hleva komaj dobre 4 metre. Domaći so bili vsi pri prešanju in niso videli nevarnosti, katero so na srećo opazili dobri sosedí ter pogasili ogenj pravočasno. Ako bi ne bila pomoć takoj na mestu, bi bilo pogorelo celotno gospodarsko poslopje z živino vred. Kopicu ji zažgala hudobna roka z namenom, da oškoduje gospodarja z unićenjem gospodarskega poslopja.

Hiralnica v Muretincih. Muretinski grad je temeljito popravljen in je tudi od zunaj dobil novo in zelo prijazno lice. Te dni se je začelo s snaženjem notranjih prostorov in v najkrajšem času se opremijo tudi sobe s potrebnim pohištvoim, ki je že pripravljeno v Ptuj. Misli se je, da hiralnićno društvo svoje naloge ne bo moglo izvesti v tako kratkem času, a šlo je, ker je bila dobra volja. Zlasti se je ista pokazala pri zadnji društveni tomboli, pri kateri si je najveć zaslug pridobil obće spoštovani, povsod znani dobrodelnik velikomedeljski g. Alojz Mikl. Društvo se zahvaljuje vsem dobrotnikom doma, v Mariboru, Ormožu, Zagrebu in drugod. Obenem z zahvalo se društvo še vnaprej priporoća za podporo. Hiralnico v Muretincih bode vodil križnićki red. Sestre križanke pa bodo poleg tega stvorile posebne brezplaćne gospodinjске tećaje, ki se bodo vršili po krajevnih razmerah in letnih ćasih, primer-no. Muretinski grad bo torej vsestransko izkorišćen in ko bodo zadnje priprave gotove, bo stal tu na veliko socialno korist vsemu okolišu. V par tednih bode slovesna otvoritev.

Velika tihotapska afera v Zagrebu. Nadzornik v notranjem ministrstvu dr. Janko Bedeković je na zagrebškem blagovnem koledvoru odkril veliko, organizirano tihotapstvo. Opozorjen je bil na to na Dunaju, nakan je odpotoval v Zagreb in delal v tamkajšnjih železnićkih skladišćih več dni kot navaden tećak. Posećilo se mu je priiti na sled celemu tihotapskemu poslovanju in zasaćiti glavne krivce. Stvar se je vršila sledeće: Razne dunajske firme so najele v Zagrebu svojega ekspozenta, ki je pridobil na svojo stran zagrebške železnićske skladišćnike. Tvrde so pošiljale v Zagreb svileno blago pod oznaćbo bombažnega blaga. Železnićarji so skrbeli za to, da so zaboji prišli v skladišće šele po šestih zvećer, ko carinarnica ni več poslovala, in ostali tamkaj čez noć. Ponoći so nato z ekspozenti zaboje odprli, pobrali iz njih svileni bñago in jih napolnili z bombaževino. Ti zaboji so nato drugo jutro prišli pod carino. Svileno blago se je prodajalo zagrebškim trgovcem, pa tudi drugam. Doslej je ugotovljeno, da se je na ta naćin utihotapilo pet pošiljatev. Država je oškodovana za nad milijon dinarjev. Glavne krivce so zaprli. Da si država zagotovi globe dunajskih tvrdk, je zaplenila vse terjatve teh tvrdk v Jugoslaviji. Preiskava se nadaljuje.

Po petih letih pojasnjen zloćin. Dne 11. oktobra 1921 je bil v Sotenskem, na cesti med Žićami in Spitalićem, umorjen logar Lovro Sever. Za morilec je manjkalo vsaka sled. Kljub dolgotrajnemu poizvedovanju se je že zdelo, da bo ostal zloćin nepojasnjen ter bo morilec utekef kazni. Državno pravdištvo v Celju pa je kljub brezuspešni preiskavi slučaj še nadalje zasledovalo. Vedno več dokazov je dobilo, da je zloćin izvršil Severjev tovariš Št. Mahovne, rodom iz Žiri, ki je leta 1921 služboval v Konjićcah kot logar. Kmalu po zloćinu je odšel iz Konje ter dolg časa služboval nekje na Hrvaćkem. Kasneje se je vrnil nazaj v Slovenijo, kjer se je poročil. Na podlagi zbranih dokazov je državno pravdištvo odredilo aretacijo Ma-

drugo orožje ter se postavljale v vrsto, da se udeleže grozovite zabave, ki je Dunkan ni mogel doumeti. Še otroci so hoteli biti zraven. Pavlavci, ki so komaj mogli držati orožje, so oćetom tomahavke izdirali izza pasa in se mešćali med odrastle ter posnemali njih divje pretnje.

Nekaj žensk je zažigalo naokrog ležeće butane, da razsvetle prizor, ki so ga čakali. Od daleć je bilo že videti bližajoće se vojšćake, pred njimi pa ujetnika, ki ga je čakal tek med vrstama krvoloćnih rdećkarjev.

Vse je tiho pričakovalo, kaj bo. Rezek krik je dal znamenje in oglušujoće krićanje je napovedalo začetek. Z neverjetno naglico je ujetnik pričel teći skozi ulico, a predno ga je mogel kdo udariti, je skoćil otrokom preko glav in zbežal na jaso. Zagnali so silen krik, vrsti so se razmaknili, nastala je splošna zmešnjava. Goreće butare so z rdećo lućjo grozno razsvetljevale prostor naokrog.

Zasledovan od vseh strani s sovražniki si ujetnik ni utegnil oddahnuti. Za hip je kazalo, da se bo rešil v gozd, sovražniki pa so ga nagnali nazaj, da je moral zopet uteći na jaso. Kakor bežeći jelen se je metal semtertja, z enim samim skokom šinil preko gorećih vej, kakor pušćica zletel skozi tolpo žensk ter je bil naenkrat na drugem koncu jase. A tudi tu mu je bila pot zastavljena. Zopet je zdirjal skozi tolpo. Heyward je že mislil, da je pogumni tujec iz-gubljen.

Nekaj časa ni bilo videti drugega kot temno kopico človeških postav, divjajoćih kot norci. Mahali so po zraku z noži, tomahavki in gorjaćami. Glušeće vpitje otrok in žensk se je združílo z besnim mašćevalnim krićanjem vojšćakov. Zdajnzdaj je videl Heyward, kako je bežeća postava obupno skoćila preko zapreke. Nadejal se je, da ujetnik menda še ni izgubil vseh čudovitih, skoro nadčloveških sil.

hovneta, čegar bivališče pa je bilo neznan. Mariborska policija je kmalu ugotovila, da je neki Mahovne uslužben kot logar pri samostanskem posestvu v Hrastjah pri Limbušu. Poizvedbe so dognale, da je istoveten z Mahovnetom, katerega zasleduje celjsko državno pravdnost. V soboto je bil Mahovne aretiran od studenskih orožnikov, ter še istega dne odpeljan v Celje.

ODKRITJE MEDVEDOVEGA SPOMENIKA NA POBREŽJU PRI MARIBORU.

Dan kakor v aprilu: solnce, dež, vihar. Ljudje pa kot vedno: vse zdržijo in premagajo, če jih vodi ljubezen. In tako je kljub nalivu zelo veliko častilcev in osebnih prijateljev pokojnega dr. Antona Medveda prišlo na njegov grob, kjer se je javnosti izročil nagrobni spomenik.

Ob določenih uri so zapeli združeni moški pevski zbori iz Maribora pod spretnim vodstvom stolnega kapelnika g. Gašpariča žalostinko. Zastopnik odbora za postavitev spomenika, gimnazijski ravnatelj g. dr. Tomišek je nato v poljudnih besedah razložil, kaj nam hoče naznačiti nagrobni spomenik z Medvedovo podobo in s simbolično prisposobo sejavca. Zahvalil se je vsem darovalcem in vsem, ki so prišli k odkritju spomenika. Stolni župnik kanonik vlč. g. Moravec je nato v imenu odbora položil na grob venec in opravil za pokojnega molitev. Ob sklepu je združen moški zbor zapel v srce segajočo Pavčičevo »Narodno nagrobnico«.

Odkritja se je udeležil v zastopstvu presvetlega škofa dr. Karolina prelat g. dr. Tomažič, v zastopstvu velikega župana g. dr. Terstenjak in srezki poglavar dr. Poljanec, mestni župan g. dr. Leskoverc z gospo soprogo, tovariši in prijatelji pokojnega v zelo častnem številu. Pred in po slavnosti je bil bučen naliv, a dobre pol ure, v kateri se je proslava izvršila, je nebo popolnoma mirovalo. Ljudstvo je še dalje ostalo na pokopališču, molilo za rajnega in občudovalo umetniški spomenik.

Zasluzeno odlikovanje. Kralj je odlikoval g. monsignorja profesorja Janeza K. Vreže z redom Sv. Save IV. razreda za zasluge, katere si je pridobil kot dolgoletni, vzorni ter zaslužni vzgojitelj naše mladine in učiteljstva. K zaslužnemu odlikovanju častita g. monsignorju tudi — »Slovenski Gospodar«!

Župnik Miroslav Kukovič umrl. Po vsem Štajerskem in po širni domovini je bil znan dobrniški župnik Miroslav Kukovič. Njegova gostoljubnost, vedna prijaznost in veselost je mnogim izkazala dobroto, katere je pokojni delil večkrat prav v duhu sv. Frančiška. Na Dobrni je bil pokojni pravi narodni voditelj, ki je ohranil Dobrni slovensko ime, ko so ji hoteli natrpati ime Neuhaus. On je bil delavec, ki ga je nekdanja avstrijska oblast dajala pod nadzorstvo kot politično nevarnega. Nad vse je bil vesel, ko je dočkal osvobodjenje. Pokojni župnik je pa pri tem delu opešal. Ker je čutil, da ni več zmožen voditi svojih dolžnosti, se je podal v Vojniki, da bi tam v miru počakal poziva Gospodovega. Dne 27. t. m. je umrl. Pokojni je bil rojen 14. julija 1867 v Celju. Služboval je kot kaplan v Konjicah, Novicerkvi, župnikoval pa na Dobrni skoro 27 let. Njegovemu delu je dala Dobrni, ki ga je imenovala častnim občanom občine in častnim članom društev, svoje priznanje. Ob njegovi smrti pa se mu naj vsi prijatelji, znanci vsi, ki so uživali njegove duševne in telesne dobrote, izrazijo hvaležne, da molijo zanj in ga ohranijo v blagem spominu. Pogreb je v petek ob 10. uri dopoldne.

Priznanje tvrdki. V Mariboru imamo znano, staro in po celi Sloveniji dobro znano tvrdko za izdelovanje orgel, ki je last našega zvestega somišljenika g. Brandla. Naša država hoče nabaviti za zagrebško visoko šolo za muziko velike in prav posebno fino izdelane orgle. V Beogradu so razpisali poseben natečaj za načrte ter proračun za izdelavo teh orgel. Oglasilo se je tozadevno veliko domačih ter tujih tvrdk, a delo je dobila tvrdka Brandl v Mariboru, ki je napravila najboljše načrte in ponudila najnižje cene v slučaju izdelave. G. Brandlu častitamo k temu priznanju!

Prepoved okrajne ceste. Ob priliki obiska grobov na Pobrežju pri Mariboru na dan Vseh Svetnikov dne 1. novembra t. l. se prepoveduje brezpogojno od 12. do 7. ure popoldne vožnja za vse vrste vozil po Pobrežki cesti, to je od začetka državnega mostu na Kralja Petra trgu do pokopališča na Pobrežju. Vozovi, namenjeni na obe pokopališči, naj eventualno vozijo po Tržaški cesti in po Nasipni ulici do pokopališča, kjer se ustavijo.

Vsem častitim župnim uradom. Odkar je širša javnost izven Prekmurja zvedela za loterijo v korist dijaškega zavoda »Martinišče« v Murski Soboti, je veliko povpraševanje po naših srečkah. Ker pošiljanje po pošti na posamezne prosilce povzroča velike

stroške, je odbor sklenil, poslati gotovo količino srečk na vse č. župne urade s prošnjo, da jih imajo na razpolago za vse, ki bodo prišli prosit. Dobro vemo, da je to ena skrb več, toda prepričani smo, da je skrajno slabo stališče prekmurskega dijaštva vsem pri srcu in da bodo zato rade volje pomagali vsi pri postavitvi tega prepotrebnega zavetišča. Vse naše kraje v Prekmurju smo preplavili s srečkami, toda veliko nam jih je še ostalo. Kaj z njimi? Če vsaka fara razpeča tisto malenkost, kar dobi, bo loterija uspela, sicer nam preti nevarnost, da bomo imeli zguho. In vendar je ta način zbiranja za enkrat naše največje in edino upanje. Od druge strani ta naša loterija ima tako številne in bogate dobitke, da se vsem dopade. Srečke so po 5 Din. Res je, da je pomanjkanje denarja, slaba letina, da je več drugih loterij, ki so pa bolj krajevnega značaja, toda ne želimo veliko. Če manjša fara spravi v promet 50 srečk, večja pa nekoliko več, bomo zelo hvaležni. Omenimo še, da Prekmurje dozdaj še nikdar ni iskalo po Sloveniji posebnih prispevkov, medtem ko se je velikodušno odzvalo in pomagalo vsem, ki so prišli odkoderkoli pobirat v dobre namene. Vse katoliško prebivalstvo si srčno želi, da njegovo dijaštvo dobi vzgojni dom in ker samo ne zmore tega, se obrača za pomoč na vse Slovence in tudi Hrvate, posebno v Medjimurju. Prav prisrčno torej prosimo.

Požigalci na delu. Dvakrat zaporedoma je gorelo meseca oktobra v Črmlji, župnija Sv. Bolfenk v Slov. gor., prvič je zgorela posestniku Fr. Tašnerju s slamo pokrita lesena preša z vso krmo, drugič posestniku Al. Brunčiču kopicca slame, ves njegov letošnji pridelek. Obakrat je hudobna roka zanetila ogenj. Pri prvi hiši so že vsi spali, ko je začelo goreti, pri drugi pa domačih sploh ni bilo doma, bili so v trgatvi. Našlo se je baje tudi pismo s pretnjo, da mora zgoreti vsa Črmlja. Ravno tako je bilo lani v bližnjem Zavrhju. Tudi tam je gorelo zaporedoma in trosili so razna pretilna pisma. Ljudje so bili seveda vsi zbežani; po dnevu jih je utrudilo naporno jesensko delo, po noči pa so jih mučile skrbi in strah pred požigalci. Morda ni neresničen sum prestrašenega prebivalstva, da so na delu brezvestni priganjači kake zakotne zavarovalne družbe z hudobnim namenom, na ta način doseči zvišanje zavarovalnine in sebi prislužiti lepih novcev, resnica pa je, da je zopet mir in red, odkar je orožništvo vzelo na piko gotove delamrzneže.

Novice iz Celja. Vslad obilnega dežja v soboto in še zlasti v nedeljo je Savinja prestopila svoje bregove. Z neukrotljivo silo so se umazani valovi valili čez bližnje vrtove, polja in travnike. Ker se struga Savinje vslad obilnih naplavin vedno bolj dviga, so vsled tega tudi povodnji vedno bolj pogoste in vedno hušje. Skrajni čas je že, da se začne z regulacijo Savinje. Pa Celjani se menda ne bodo poprej odločili za to, dokler jim ne bo voda drla že čez Glavni trg. — V soboto sta utonila v Voglajni blizu cinkarne dva majhna dečka, sinčka cinkarniškega delavca Cijana v Zavodni pri Celju. Igrala sta se ob zelo narasli Voglajni. Mlajši, petletni pade v vodo, starejši, osemletni bratec ga hoče rešiti, pa tudi on zgine v deročih valovih. Ker baje nikogar ni bilo blizu, da bi jih bil rešil, kar bi bilo lahko mogoče, jih je voda nesla naprej v Savinjo. Bog potolaži težko prizadete starše! — Brv čez Voglajno, ki jo je pred davnim časom odnesla voda, je v veselje romarjev sv. Jožefa in posetnikov Starega gradu zopet zgrajena. Z žalostnim srcem je moral odjadrati s svojim čolnom brodar, ki je toliko časa in s toliko požrtvovalnostjo prevažal potnike z brega na breg. Upamo, da bo nova brv, ki je zelo trdna in močna, dolgo let kljubovala vodnim silam!

Borza dela v Celju. S 15. oktobrom je pričela poslovati borza dela v Celju, ki ima uradne prostore v hiši Prve hrvatske štedionice, nasproti kolodvoru. Za stranke se uraduje vsak delavnik od 8. do 12. ure; telefonska številka 119. V svrhu hitrejšega in uspešnejšega poslovanja pri posredovanju dela in služb, oziroma delovnih moči, se naproša interese, ki se na borzo dela pismeno obračajo, da v prijavi navedejo potrebne podatke, in sicer delodajalci delovne in plačilne pogoje ter zahteve in želje glede delovnih moči, delojemalci pa osebne podatke (starost, stan, število družinskih članov, bivališče itd.) ter zahteve in želje glede plače in delovnih pogojev, kjer so bili zadnjič zaposleni, število brezposelnih dni itd. Vsakokratni prijavi ali dopisu je priložiti znamko za odgovor. Legitimacije za polovično vožnjo, ki morajo biti opremljene s sliko, se izdajajo le proti predložitvi dokaza, da je dotični res brezposel, oziroma da potuje v svrhu iskanja dela. Kot dokaz služi dopis ali potrdilo delodajalca, potrdilo županstva itd. Ker je hitro poslovanje borze dela predvsem v interesu strank samih, se priporoča, da se pri dopisovanju ravna po gornjih navodilih.

Razno iz Rečice ob Savinji. V nedeljo, dne 24. t. m., je narasla Savinja tako, da ni bilo tako velike že 40 let. Porušila je več jezov. Največja nevarnost je pretila Grušoveljskemu jezu. Obsežne cementne zgradbe je podrla voda, in le malenkost je manjkalo, da si ni Savinja novo strugo izbrala. Ko bi še nekaj metrov cementa odrtgala, bi uničila 25 vodnih naprav, t. j. 21 žag in 4 mline. Polja

bi tudi uničila nad 100 ha. Ljudje so popolnoma z obupom vendar celi dan delali zasilne zgradbe, katere so nekaj pomagale. Nekaterim ubogim posestnikom je tekla voda 1 meter visoko po njihovih njivah in nanesla peska in kamenja. Uničene so torej vse vzimine. Zeleti bi bilo, da bi taki ubogi ljudje dobili kakšno podporo, ali odkod? — Dne 26. t. m. je navsezgodaj začel celo sneg padati. Ljudje še niso pripravljeni za zimo. Nimajo še potrebnih drv, ne stelje in tudi nekaj poljskih pridelkov je še na polju.

Poplave v Sotelski dolini. Nalivi so povzročili zadnje dni v Sotelski dolini zopet veliko poplavo. Sotla s pritoki Bučo, Bistrico in drugimi je zopet prestopila bregove ter preplavila celo dolino med Podčetrtkom in Zelenjaki. Ta poplava ni napravila posebne škode, ker so ljudje že bili pospravili večino pridelkov. Povodenj je v pozni jesenski dobi v Sotelski dolini nekaj vsakdanjega in ljudje so že navajeni na njo, da je sploh več ne upoštevajo. Veliko škoda pa je napravila letos povodenj v poletju, ko je uničila košnjo ter poljske pridelke.

Vlom v davčni urad v Brežicah. V noči do 25. na 26. oktobra so neznan tatovi vdrli v davčni urad v Brežicah. Dvignili so okna ter prevrtali železna vrata, ki ločijo blagajniški prostor od ostalih. Tu stojijo druga poleg druge tri velike železne blagajne. Tatovi so se spravili nad sred njo. Odmaknili so jo ter od strani navrtali. Dobili so dober plen: okrog 14.900 dinarjev. Vrnili so se nazaj skozi okno na ulico ter pri tem pozabili vrečico z kovanim drobžem po 10 in 5 par. Tatovi so najbrže iz Zagreba. Ljudje so slišali med viharjem in dežjem voziti ponoči skozi mesto tajinstven avtomobil, s katerim so se zločinci najbrže odpeljali. Orožniki so pridno na delu, toda sledov še nimajo. Zanimivo je, da se zadnje čase množijo vlomi v davčne urade. Tatovom je sigurno dobro znano, da se nahaja edino še v blagajnah davkarjev denar, dočim ga v privatnih blagajnah že dolgo več ni.

Kri radi ljubezni. Preteklo soboto, dne 23. t. m., se je v Ljubljani odigral krvav dogodek, ki ima svoj vzrok v ljubosumnosti. Na Gradnem nabrežju je napadel 52-letni tesar Jože Peršin s sekuro čevljarskega pomočnika Franceta Pravsta ter mu zadal take poškodbe, da jim je napadeni v bolnici podlegel. Pobjoj je zakrivila ženska, ne ka Micica K., ki je včasih živela skupno s Peršinom, pozneje pa se je preselila k Pravstu. Peršina je to tako razkačilo, da je na navedeni način ohladil svoj srd nad čevljarjem Pravstvom, potem pa se je predal redarjem.

Franc Klemen pod ključem. Nevarni svdovec Fran Klemen, ki je pobegnil pred par dnevi iz umobolnice na Studencu pri Ljubljani, se ni dolgo veselil svobode. Kot namreč poročajo iz Planine, so ga aretirali z njegovo prijateljico Angelo Podražaj, ki mu je pomagala pobegniti iz umobolnice, vred, v noči od petka na soboto pri prestopu državne meje, ko je hotel priti v Postojno, od naših oblasti pravočasno nanj opozorjeni italijanski obmejni stražniki. Ker je Klemen italijanski državljan, ne bo izročeno našim oblastim, temveč ga bo sodilo italijansko sodišče.

Krvava noč v Zagrebu. V noči od sobote na nedeljo je prišlo v Zagrebu v Trnju do spopada med tamošnjimi Medjimurci. V mestu je šest Medjimurcev izpilo 15 litrov vina (Junaci!) Ko so se vračali v Trnje, so začeli klicati na korajžo in razbijati po oknu neke barake, v kateri so stanovalci že spali. Eden od njih se je prebudil. Nič hudega sluteč, je stopil ven pogledat, kaj da je. Komaj je prestopil prag, so ga zgrabili štirje moški in ga pričeli tepsti. Eden ga je s krepeljem udaril po glavi in mu razbil črepinjo, drugi napadalec pa ga je zabodel v desno lice. Med tem so navalili razbesneli Medjimurci še na drugega stanovalca, ki je slučajno stopil iz barake in mu razparali trebuh. Napadalec so se po tem groznem dejanju razbegnili na vse strani. Zjutraj je policija dva od njih aretirala.

Ogenj in voda uničila blaga za 5 milijonov dinarjev. Velika nesreča je zadela preteklo dni velikega zagrebškega manufakturnega trgovca Leo Gavričiča. V njegovi trgovini je nastal ogenj, ki je uničil blaga v vrednosti 60 tisoč dinarjev. Še hušje nesrečo, kot ogenj, pa so povzročili gasilci, ki so skušali ogenj zadušiti. Okrog 10. ure so opazili mimo trgovine idoč ljudje, da prihaja na prsto gost dim. Takoj so obvestili požarno brambo, ki je z veliko težavo s silo vdrla v trgovinske prostore. Ker vsled dima niso videli, kje gori, so pričeli kar na slepo bruhati vodo na blago. Tako so polili z vodo vse prostore, predno so prišli do zadnjega, kjer je ogenj v resnici gorel. S polivanjem so napravili trgovcu na blagu za 5 milijonov dinarjev škode, dočim je ogenj napravil samo za 60.000 Din škode.

Poročila S. L. S.

Shod SLS v Libeličah na Koroškem. Zadnje nedeljo, dne 24. t. m., smo imeli lepo obiskan shod SLS. Govoril je tajnik Kranje iz Maribora. Po političnem poročilu se je razvil živahen razgovor o domačih potrebah in težavah: o nizkih cenah kmetijskih pridelkov, o dohodnini, o železniških postajah, o podpori za ceste, o potrebi sadjarskega in živinorejskega tečaja itd. Govorili so domačini Poprat, Pačnik, Ridl, Stana in drugi. Shod je bil ob enem občni zbor tamošnje krajevne organizacije in je bil izvoljen nov odbor.

Laško. V nedeljo, dne 7. novembra po prvem sv. opravilu se vrši v Društvenem domu shod Slovenske Ljudske stranke. Na shodu govori dr. Godnič iz Celja in nabrž tudi poslanec dr. Gosar. Somišljeniki vabljani k obilni udeležbi.

Naša društva.

Društva! Prosimo, da nam vrnete pregledne pole še ta teden! S 1. novembrom imate višjo poštnino, storite to sedaj! Pole mi nujno potrebujemo za sestavo statistike. Torej, prosimo, ustrezite tej nujnosti!

Prosjetni večer Prosjetne zveze v Mariboru se vrši letos ob četrtnih zvečer ob 8. uri v dvorani Zadržne gospodarske banke.

Proslava osvobođenja, ki smo ga doživeli v letu 1918 koncem oktobra, se praznuje letos na prvem prosvetnem večeru Prosjetne zveze, to je v četrtek, dne 28. t. m., ob 8. uri zvečer v dvorani Zadržne gospodarske banke. Na dnevnem redu je predavanje duhovnega svetnika č. g. E. Vračkota, župnika v Št. Ilju v Slov. gor., o narodnih bojih na meji. Slovenski Maribor naj se ob tej priliki zbere prav številno pri tej proslavi!

Kršč. ženska zveza v Mariboru ima v četrtek, 4. novembra, ob 5. uri zjutraj v stolnici sv. mašo zadušnico s skupnim sv. obhajilom za vse pokojne člane in članice. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Prosvetno društvo v Ljutomeru vabi vse prijatelje poštenega veselja in srčne izobrazbe na ponavljanje dveh krasnih iger: »Roka božja« in »Fernando, strah Asturije«, ki se vrši v nedeljo, dne 31. oktobra v Katoliškem domu v Ljutomeru.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Ker nam je slabo vreme preprečilo prireditve za dan 24. t. m., zato smo isto preložili na nedeljo, dne 31. oktobra 1926. Predstavlja se krasna igra v petih dejanjih: »Požigalka« in smeha polna burka »Zamorec«. Prireditve se bo vršila tokrat ob vsakem vremenu. Vabi vse torej vse bralno društvo.

Mala Nedelja. Se enkrat opozarjamo stare in mlade, da si vsi ogledajo znamenito kino predstavo, ki jo priredi potovalni kino Ferdo Kosi v Društvenem domu pri Mali Nedelji: »Kraljica sužnje«, prekrasna drama iz pred Kristusovih časov. Predstave v nedeljo, 31. oktobra po rani sv. maši, ob pol 8. uri zjutraj, po večernicah, ob 3. uri in ob 7. uri zvečer. Pridite vsi sosedje in domačini! Ne bom vam žal!

Boštanj. Mi gremo naprej na celi črti, tako lahko s ponosom rečemo, a na čelu vsem pa stopa naša orlovska mladina. To je zo-

pet jasno pokazala nedeljska telovadna akademija, Res, da Orlu ni telovadba glavno, važnejše je še vzorno, neomadeževano življenje, a zadnji nastop je dokaz, da naša orlovska družina tudi v telovadskem oziru, čeravno je skoraj izključno kmetško-delavskega stanu, stori svojo dolžnost. V teku dveh ur smo videli dvajset lepih točk zelo pesterrega sporeda. Vse so ugajale: petje moškega in mešanega zbora pod vodstvom g. organista Vinka Sattler, govori, proste vaje, skupine, telovadna igrca, zlasti pa še res krasne štiri vaje s petjem. Mi Orlu in njegovemu duhovnemu voditelju č. g. kaplanu Pavlu Gril iskreno čestitamo k temu uspehu njegovega nad vse požrtvovalnega truda in imamo samo eno srčno željo, da bi se tej ponosni orlovske čet pridružilo čimnajeve naše mladine. Dokler živi po orlovskih načelih, smo lahko brez skrbi, ostala bo dobra. Bog živi!

Katoliško prosvetno društvo na Ponikvi priredi v nedljo, dne 31. oktobra, popoldne ob 3. uri saloigro v treh dejanjih »Čevljars«. Vsi prijatelji poštene zabave iskreno vabljani!

Št. Jurij ob juž. žel. Dne 31. oktobra ima Slov. kat. prosvetno društvo v Št. Jurju ob juž. žel. svoj redni občni zbor, in sicer v dvorani katoliškega doma. Občni zbor bo zelo zanimiv. Poleg poročil raznih odbornikov bo nastopil tudi pevski zbor in govornik iz Amerike. Za obilno udeležbo se priporoča odbor. Začetek ob 3. uri popoldne.

Trbovlje. Vse one, ki so prejeli srečke društvenega doma, prosimo, da jih plačajo. Če sami ne zmorejo, naj jih ponudijo drugim, če pa še to ne, naj jih vrnejo. Zrebanje bo nepreklicno dne 7. novembra ob pol 3. uri popoldne v Društvenem domu v Trbovljah.

Zrebanje loterije Katoliškega prosvetnega društva v Sv. Petru pod Sv. gorami je za nekoliko časa preloženo. Dan zrebanja se bo pravočasno naznanil v »Slovenskem Gospodarju«.

Cela vas pogorela. V selu Suva Reka pri Prizrenu je nastal v soboto zvečer iz doslej še nepojasnjenega vzroka požar, ki se je bliskovito razširil po vsej vasi. Po doslej dospelih poročilih je zgorelo že 52 hiš. Vsaka rešilna akcija je radi pomanjkanja vode, ki jo dovajajo za kuho od dve uri oddaljenega studenca, nemogoča. Na lice mesta so bili odposlani močni vojaški oddelki, da po možnosti zajezijo nadaljno prodiranje požara in rešijo vsaj to, kar se še rešiti da. Nesreča je tem hujša, ker je prebivalcem zgorelo vse, kar so letos pridelali.

Cigan prodal svojo hčerko za 3000 dinarjev. V Hloku v Slavoniji se je hotela obesiti 19letna ciganka Aranka Kolompari, ki je bila na glasu kot izredna lepota. Njen oče jo je po ciganskem običaju prodal za 3000 dinarjev ciganu Kokošari. To je mladenko, ki je bila poklonila svoje srce že drugemu, tako užalostilo, da si je hotela končati življenje. V zadnjem hipu so jo še rešili smrti.

Bitka med orožniki in razbojnikom. V Južni Srbiji je hajduštvo ali razbojništvo še vedno v polnem cvetju. Kot nekaj v Sloveniji rokovanja, tako so še danes tam hajduki pravi gospodarji gozdov in planin, odkoder delajo drzne napade na vasi in selišča ter oropajo vse, kar jim pride pod roko. Orožništvu se je dosedaj posrečilo, že precej razbojniških gnezd iztrebiti. Mnogo glasovitih hajduških poglavarjev, na katerih glave so bile razpisane nagrade v znesku sto tisoč in še več din., je našlo smrt v boju z orožniki. — Te dni se je posrečilo orožniški četni obkoliti proslulega hajduka Ganjo Dautoviča, na čigar glavo je bila razpisana nagrada v znesku 100.000 dinarjev. Dautovič se je zabarikadiriral v hribu nad vasjo Sedlarevo, kjer so ga obkolili orožniki. Borba med hajdukom in orožniki je trajala 3 dni in 3 noči, ne da bi orožniki mogli hajduku do živga. Orožniško četo so morali pomnožiti. Na zadnje so orožniki, ojačeni s seljaki, izvršili generalni naskok na tabor hajduka. Ganja pa je napad odbil. Streljal je s strojnico na orožnike in ubil enega orožnika in enega seljaka, enega pa težko ranil. Iz Kosovske Mitrovice so poslali nato v Sedlarevo gorske topove, ki pa radi neugodnega terena niso mogli stopiti v akcijo. Na strani orožnikov je borba zahtevala deset žrtev. Ganja je bil relo tako drzen, da se je ponoči splazil k truplom padlih orožnikov in jim odvel puške in municijo in se nato vrnil v svoje taborišče. Iz Kosovske Mitrovice je prispela sedaj vest, da so orožniki Dautoviča ubili.

Zagonetni slučaj. V Greifenburgu na Koroškem se je vrge pod vlak neki uradnik tvrdke Wirth. Orožnika, ki si je zadevo notiral, je zadela kap. Bil je takoj mrtev. Pri pogrebu je padel neki pastir, ki je splezal na drevo, tako nesrečno z njega, da je obelzel mrtev.

Bivša avstrijska cesarska rodovina v stiskah. Znano je, da se je po prevratu avstrijska vladarska rodovina Habsburžanov razkropila po celi Evropi. Zlati časi za razne prince in princezine so s tem minili. Preje so živeli brezskrbno z dohodki iz državne blagajne in svojih velikanskih posestev. Obeh virov je zmanjkalo, nasledstvene države so zaplenile večino teh cesarskih posestev in za Habsburžane so nastopili težki časi. Ostalo jim je sicer še dovolj, da bi lahko pri pametnem gospodarstvu živeli ravno tako razkošno, kakor preje, toda ti gospodje niso vedeli gospodariti. Zašli so v denarne stiske in sedaj so prisiljeni prodajati dragoceno opremo svojih gradov in svoja posestva. V take težave je zašel bivši vojskovodja nadvojvoda Evgen, nadvojvoda Leopold, ki sta popolnoma izpraznila svoje gradove ter prodala opravo v Ameriko. Na Dunaju sta se dve bivši nadvojvodinji tožili z hišnim gospodarjem, ki jima je odpovedal stanovanje, obstoječe iz treh malih sobic. Tako se obrača usoda nekaj tako mogočnih ljudi. Pa je prav tako! Naj tudi oni spoznajo pravo življenje, njega težkoče in boj, katerega morajo bojevati za obstoj navadni ljudje, kojih usoda ni položila v nadvojvodsko zibelko.

Prohibicija (prepoved zavzivanja alkoholnih pijač) na Norveškem odpravljena. Proti pričakovanju se je izrekla večina Norvežanov za odpravo prohibicijskega zakona. Proti prepovedi alkoholnih pijač je glasovalo 525.000, za pa 410.000 oseb. Večina proti prohibiciji znaša torej nad 100.000 glasov. Minister socialne politike je izjavil novinarjem, da namerava vlada takoj predložiti parlamentu načrt zakona o odpravi prohibicije. Alkoholne pijače bodo odslej državni monopol in se bodo smele prodajati le osebam, stari nad 20 let. Novi zakon pride pred parlament začetkom januarja in bo nedvomno sprejet.

100.000 frankov za taščin pepel. Pariško sodišče je te dni imelo opraviti z originalno tožbo, ki predstavlja menda unikum sodne prakse. Neki Palmier je zahteval 100 tisoč frankov odškodnine za škodo, ki jo je imel s tem, da je izgubil pepel njegove tašče. Tašča je umrla leta 1918 in njeno truplo so na zetovo zahtevo vpepelili. Pepel so shranili na pokopališču. V pokopališkem uradu je pa nastal zadnja leta velik nered, tako da Palmier pepela svoje tašče ni mogel več najti. Zato je vložil tožbo in zahteval 100.000 frankov odškodnine. Mož zasluži odškodnino že zato, ker tako visoko ceni pepel svoje tašče. Zeti za tašče navadno niso preveč navdušeni. Mogoče pa tudi on ne bi bil tako navdušen, če bi mu tašča še živela.

70 novorojenčkov na minuto. Statistiki so izračunali, da se rodi vsako leto na svetu 36 milijonov otrok. Iz tega sledi, da se rodi vsako minuto 70 neboljenčkov. Ako bi postavil zibelke vseh novorojenčkov, ki zagledajo v enem letu luč sveta, drugo kraj druge, bi tvorile ogromno vrsto, dolgo približno tako kot ekvator. Ako bi njihove matere defilirale, recimo tako, da bi jih šlo vsako minuto 20 mimo nas, bi bili novorojenčki zadnjih stari že 40 let, predno bi prišle matere v dolgi procesiji na vrsto.

Vzroki letošnjih vremenskih nezd. Letos doživljamo vremenske izpremembe, kakor jih zemlja že stoletja ni občutila. Vse se je postavilo na glavo. Mesto poletja smo imeli jesen, na jesen je prišla zima — lanska zima je bila mila, kakor pomlad, z eno besedo, zemlja se ni več vrtela v svojih običajnih tečajih. V poletju smo imeli po celi zemlji strašne vremenske nezdode, viharji in povodnji so divjale po vseh delih sveta, uničile na stotisoče življenj ter napravile naravnost neverjetno škodo. Samo že v naši državi imamo dovolj žalostnih primerov. Velikanske poplave v Bački, Baranji, na Hrvaškem in v Sloveniji v poletju, sedaj zopet povodnji na Kranjskem, vse to pa je

le malenkost v primeri z velikanskimi nesrečami, ki so se zgodile v Ameriki. Vihar je uničil mesto Miami na polotoku Florida, ki je brojilo okrog 700.000 prebivalcev. Sedaj je prišlo poročilo o drugi katastrofi, ki se je zgodila na otoku Kubi. Orkan je dne 21. t. m. tako divjal, da je skoro razdejal celo mesto Havano. Kot žrtev viharja je bilo 30 mrtvih in 300 ranjenih. Velikanski valovi so uničili pristanišče, kjer se je potopilo več parnikov. — Ti orkani so se dogajali istočasno s silnimi nevihtami v Severnem morju. Gosta megla pokriva Atlantski Ocean ter zelo ovira parniški promet. — Vsi učenjaki si belijo glave, kaj je vzrok letošnjim vremenskim nezdodam. Najbolj verjetna je trditev, da so vzrok temu neznane pege. Če pogledamo sonce skozi rumeno steklo, opazimo skoro s prostim očesom, da površina solne oble ni popolnoma gladko zlato, amzak se nahajajo nekako v sredini komaj vidne temne pike. Te pike so v resnici velikanskega obsega, ni pa še dognano, kaj jih povzročajo. Mogoče so to znaki strašnih izprememb, ki se nedvomno dogajajo na žareči solni površini. Vsekakor pa so te pege v zvezi z vremenskimi izpremembami na površju zemlje. Vsakokrat, kadar so se pojavile, so bili na zemlji potresi, povodnji in viharji. Letos so pege posebno številne in radi tega so tudi vremenske nezdode na zemlji težje. Ni pa še dognano, kaka je zveza med temi pegami in zemeljskim ozračjem. Nekateri so mnenja, da vplivajo pege na ozračje na poseben magnetičen način, drugi zopet, da je vpliv električen; kaj gotovega pa ne morejo povedati ne eni, ne drugi. Ostalo bo najbrž vedno prikrito omejenemu človeškemu duhu, kakor tudi drugi veličastni in strašni pojavi naše prirode.

Slovenskim dekletom! Pravo slovensko deklo slovi zavoljo svoje sveže, čednostne mladosti. Če je doma, je v veselje domačim, če mora na tuje, je povsod spoštovano. Ravno zavoljo tega, da slovensko deklo ohrani ta svoj sloves tudi v današnjih razmerah, je bilo potrebno izreči slovenskim dekletom besedo, ki jo potrebujejo za svojo mladost. To je storil naš vzgojevalni pisatelj dr. J. Jeraj in je napisal knjigo: »Kadar rože cveto...« To knjigo naj vzame v roko vsako slovensko deklo! To knjigo naj imajo vse one, ki si jo le morejo kupiti, na svojem domu. Ostale naj jo dobijo po naših društvenih knjižnicah. Vsako slovensko deklo naj jo prebere! Knjiga je izšla kot XVIII. zvezek Cirilove knjižnice v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane Din 8,50.

Lepo in skoro novo zimsko suknjo, ki bi bila pripravna za kacega šeparja, ima po nizki ceni na prodaj Martin Pravič, krojač na Slomškovem trgu v Mariboru.

Večkrat čitamo različne oglase, kako si ta ali ona tvrdka prizadeva privabiti kar največ odjemalcev in to na prav različne načine. Tvrdka Franc Mastek v Mariboru tam na Glavnem trgu se pa le redkokdaj oglašja po časopisju. In še to stori vedno le tedaj, če se ji posreči kupiti večje partije dobrega blaga po izredno nizkih cenah, ker si s tem najlažje in prav sigurno poveča krog svojih zvestih odjemalcev. Omenjeno še bodi, da princip te tvrdke ni samo, da je stranka ceno postrežena, temveč da dobi tudi trpežno blago. Za letošnjo jesen in zimo se nam je vsled naših dobrih inozemskih zvez posrečilo nabaviti velike množine dobrega češkega blaga in, kar bo vsakega najbolj zanimalo, po veliko nižjih cenah, ko so bile dosedaj. Da pa to ni mogoče samo prazna reklama in da je temu tudi res tako, zadostuje, kadar se mudite v Mariboru, da si sami ogledate blago in cene, pa že postanete stalni odjemalec. Kdor pa do sedaj še ni bil odjemalec tvrdke Mastek, naj, če gre v Maribor, vtakne v žep to številko »Slovenskega Gospodarja«, da spotoma ne pozabi naslova: Franc Mastek, manufakturna in modna trgovina v Mariboru, Glavni trg 16. 1352

Pisma iz domačih krajev.

Dravograd. Carinarnica v Dravogradu pošilja svoje odredbe ali odgovore včas v cirilici, včas pa v taki mešanici — menda »jugoslovanščini«, da se noben slovnica ne spozna, najmanj pa ljudstvo.

Remšnik. Občina Remšnik je dobila pravkar že četrtil letos čke za davke. Okrog 80.000 D davka vsebujejo ti čeki. Če pomislimo, da je ta vsota na leto štirikratna, je skoro čudež, da zmore ljudstvo, revna občina, na leto okrog 300.000 Din davka poleg drugih velikih potreb. Razumljivo, da je bilo letos razglašeni toliko eksekucij! Tu ob meji ni lesnega prometa, ni živinske kupčije, ni v sedanjih razmerah obstanka za naše gorske posestnike. Letos je slaba letina, zima je tu, obleke in obuvala je treba, denarja pa ni. Neka stranka stanuje v prav razdrapani koči, res v pravi »bajti«, pa ima sedaj ček za to četrtiltje z opredelbo: hišna razredarina 22,97 Din, inval. davek 6 Din!

Slivnica pri Mariboru. Tu je imel 17. oktobra SDS poslanec dr. Pivko šhod, o katerem je sam izjavil, da je bilo s pristiši SLS vred 21 zborovalcev. Gotovo se je dr. Pivko sam čudil poročilu v »Jutru« o sijajni uspelem šhodu v Slivnici in Sp. Hočah, o katerem velja isto kakor o slivniškem. O novo izvoljenem načelniku SDS organizacije, uglednem kmetu Klasincu, pa imamo mi, ki ga poznamo, svoje posebno mišljenje, katerega bomo ob priliki objavili. Dvomimo pa, da »bodo demokratarji tudi potem ponosni nanj. Sicer pa vsak gre, kamor pač spada.

Hetinja vas. Kakor znano, je imela 8. septembra v naši vasi Orjuna svojo veselico z znanim žalostnim koncertom. Na tej veselici si je mnogo gostov-orjunašev dalo dobro postreči z jedjo in pijačo; ko pa je bilo treba plačati, so rekli: to plača gospod veliki župan in g. okrajni glavar. Ker račun (2600 K) še do danes ni poravnani, bi bilo dobro, da se ugotovi, s čigavim dovoljenjem so nekateri člani Orjune iz Maribora jedli in pili na račun gospoda velikega župana in g. okrajnega glavarja in kdo bo to plačal. — Gostilničarjem je to zopet opomin, da se varujejo orjunskih veselice.

St. Janž na Vinski gori. Zapustila nas je dobra krščanska mati Marija Brecl, šele 55 let stara, se je podala k svoji patroni, katero je tako iskreno častila. Res, kakršno življenje, takšna je navadno smrt. Prijazna kot sosedja, skrbna kot gospodinja je bila tudi dobra mati revežem in vsem pomoči potrebnim. Njena pot na mirodvor, kjer že spava njen prerano umrli mož, je pokazal, kako jo je vse ljubilo in čislalo. Obdržala si je tudi kot vdova zvestega svetovalca »Slov. Gospodarja« v hiši, vsled tega so tudi žalujoči ostali nabrali na sedmini 60 Din za sklad SLS. Spavaj v božjem miru mamica, rodbino pa tolaži Bog, kateri nam blagovolji dati mnogo takih mater.

Sv. Križ pri Rog. Slatini. Po daljšem času se moremo zopet enkrat oglašiti, da si ne bo kdo mislil, da smo čisto zaspali. Orlovska organizacija se zadnji čas tako živahno razvija. Namerava se tudi v kratki dobi ustanoviti Orliški krožek. Le na plan; v to organizacijo vsa pošena krščanska svetokriška mladina. — Vinski prijatelji bodo letos pri nas morali nositi suha grla, ker se je letos tukaj vinska trta prav slabo izkazala. Seveda, to pa udari tudi predvsem vse tukajšnje vinske posestnike, ki vse svoje napore težave nalagajo na skupiček vina, kateri je pa letos prav posebno odpovedal, dasiravno nas ni toča močno obiskala. Tukajšnje Bralno društvo namerava v kratki dobi vpriporiti resno in zanimivo igro »Veriga«, v društveni dvorani.

Marija Gradee pri Laškem. Letošnji nalivi so bal. ot drugod tudi pri nas razdrli mnogo potov in cest. Nekaj se je že popravilo, nekaj pa še čaka popravila. Dopisnik »Domovine« piše, da je naš občinski odbor sklenil, da naj kmetje popravijo ceste sami. Gotovo je slišal travo rasti, ko to piše. Res je, da se je na seji svedovalo, da bi se nekatere opozorilo, ako hočejo tisti, ki ceste mnogo rabijo, da bi po možnosti nekaj zastoj naredili, nikdar pa se ni kaj takega sklenilo, da bi se ljudi k temu sililo. Cesta pod vasjo Brstavica se bo tudi popravila in je delo že oddano bližnjemu kmetu, in se torej dopisniku ni treba bati, da bi ga kdo silil na tlako ali kuluk, in je menda tudi zato prelen. Šibo pa naj shrani dopisnik za tiste, ki imajo bolezen, da podpiše ponarejajo.

Šmarje pri Jelšah. Prosvetno društvo ima dne 31. oktobra, ob 15. uri popoldne svoj štirinajsti redni občni zbor. Pridite!

Za razvedrilo.

Dobro se mu godi. Dva prijatelja sta se srečala. Pa pravi eden drugemu: »Ti pa prav dobro izgledaš, tebi se pa gotovo zelo dobro godi!« — Oni mu odgovori: »Ni čuda, da dobro izgledam, saj sem pa tudi abstinent, veš, ne pijem več!« — »Tako? Od kedaj pa ne?« — Oni pa mu je odgovoril: »Od jutri naprej!«

Priden je bil. Pred sodnikom je stal zločinec. Da bi ga sodnik omehal, mu je razlagal, rekoč: »Glejte, 20 let ste bili sedaj tako pridni, da niste prišli pred mene. Zdaj pa zopet tak zločin. Povejte mi, kje ste pa bili ta čas?« — Obtoženec: »Jaz sem bil 20 let zaprt!«

Ponesrečen napis. Na nekem mestu na deželi je stala spominska tabla, kjer je bilo napisano: »Tu je pastirja in kravo strela ubila, naj bi jima večna luč svetila!«

Da ne bo greha. Gospod župnik je zalotil gostilničarja, ki je mešal vodo v vino, pa mu je rekel: »Tega pa vendar ne smete, to je greh!« — Gostilničar mu je odgovoril: »Povejte mi, gospod župnik, ali je greh, če se ljudje napijejo?« — »Seveda je!« — »Torej vidite, je rekel zviti gostilničar, »jaz zato mešam vodo v vino, da ne bo greha, in zato naj bi imel še jaz greh!«

V času varčevanja. Gostilničar na letovišču vpraša gosta pri odhodu: »Ali boste prihodnje leto zopet prišli?« — Gost: »Moram. Živimo v času varčevanja in meni je letos ostala ena razglednica vašega kraja, ki jo bom moral drugo leto porabiti!«

Kaj je nesramno. Mlad zdravnik, ki ni še imel še nič bolnikov, da bi jih zdravil, si je izmislil to-le: Bogatega soseda je povabil na večerjo, kjer pa je sosed tako jedel, da je zbolel. Drugo jutro je zdravnik čakal na bolnika. Ta pa se je mimo njegovega stanovanja odpeljal k drugemu. Zdravnik je jezno rekel ženi: »Vidiš, to je največja nesramnost! Ta človek se pri nas naje, da zboli, potem pa gre k drugemu zdravniku!«

Gospodarstvo.

IZ KMETIJSKE RAZSTAVE V LJUTOMERU.

V dneh 17. in 18. oktobra t. l. se je vršila v Ljutomeru razstava, odnosno ogled vin, grozdja, sadja in drugih kmetijskih proizvodov, katere je končala s popolnim uspehom. Kljub ogromni zaposlenosti razstavljalcev s trgatvijo, setvijo in nujnimi jesenskimi opravili je bila prireditelj obiskana prav dobro.

Razstava se je odlikovala zlasti po svoji raznolikosti od enakih prireditev v sosednih okoliših ter je nudila verno sliko malone vseh kmetijskih proizvodov v ljutomerskem okraju. Dokazala je nesporno, da kmetijski življenj v tem okraju koraka z duhom časa in da prleški kmet zamore uspešno tekmovati na polju umnega kmetijstva z drugimi kraji naše države.

Razstava je bila razdeljena na tri oddelke in sicer to: vinski in grozdni oddelek, sadjarski oddelek z brezalkoholno točilnico in kmetijski oddelek. Vse je bilo okusno ozaljšano in povsod je bilo opažati najlepšo harmonijo.

Na razstavnem prostoru so se po otvoritvi od strani zastopnika velikega župana g. ravnatelja Puklavca vršila strokovna predavanja od priznanih strokovnjakov gosp. Priola, profesorja na srednji vinarski in sadjarski šoli in očeta sadjarstva v naših krajih g. Levstika iz Celja, kar je podelilo prireditvi poseben strokovni značaj.

Drugi dan razstave je bil posvečen predavanjem s skioptičnimi slikami iz alkoholizma in narodnega zdravstva, koje je vodil nenadkriljivi govornik g. Puhar iz drž. zdravstvenega zavoda v Ljubljani. Njegova izvajanja so učinkovala kot blagodejen dež po dolgotrajni suši, ki poraja v rastlinstvu novo življenje. Napetost poslušalcev so povečale ganljive zgodbe iz zapiskov umobolnic in kaznilnic, ki so privabile nekaternikom solze v oči. Ob razhodu se je šepetalo od ust do ust, da bi bilo umestno, kaj enakega še večkrat prirediti.

Vinski oddelek v ospredju je bil bogato založen z najzlahabnejšimi vini raznih vrst, letnikov in vrhov. Ljutomerskih goric, kakor: Kamenščak, Grezovščak, Slamnjak, Rinčet, Železne dveri, Podhamer, Strmec itd. Posamezni vinski vzoci so s svojo izvanredno finostjo poskuševalce naravnost očarali. Neverjetno dehteča cvetica ter nebeško harmoničen okus teh vin se skoraj primerjati ne da.

Enako skrbno opremljen je bil sadjarski oddelek, koder si mogel videti obsežen sortiment raznih zlahabnih vrst jabolk, hrušk in drugega sadja, ki je bilo na razstavi ne toliko za širši konzum, marveč zaradi tega, da se določijo imena. To je bilo nujno potrebno, ker se le na podlagi poizvedb o rodovitnosti posameznih vrst, njih uspevanju v raznih legah in tleh, kakor tudi odpornosti proti

boleznim in škodljivcem more sestaviti primeren del teh vrst za Ljutomerski okraj.

Sadjarškemu oddelku je bil priključen brezalkoholni oddelek, kjer si razen okusnega sadja mogel poskusiti — menda prvič v življenju — grozdni sok v svoji prvotni naravni obliki, ki se spremeni pozneje v opojno vino, če smo kvasnim glivicam prepustili prosto pot, da so se zamogle razvijati in delovati. Brezalkoholno vino je izviral iz žlahnine ter je bilo prirejeno po načinu Baumana iz Freiburga (Nemčija) in sicer s pomočjo zvonastega sterilizatorja in Eggenbergerjeve priprave za shranjevanje brezalkoholnih pijač v sodih.

Na kmetijskem oddelku so bili zastopani sadeži vsakovrstnih poljskih rastlin, kot semena raznih žitaric in drugo, ki jih je razstavila semenogojka postaja v Bellinčih, graščina Freudenau v Črncih pri Apačah in drugi napredni kmetovalci iz okoliša in trga. Zanimanci so imeli priliko pokusiti tudi domači polnomastni sir »Trapist« od več razstavljalcev, med temi tudi od g. Alojzija Slavica v Banovcih pri Ljutomeru, ki je bil posebno okusen. Pa tudi ostali razstavljalci so razstavili domači sir prav dobre kvalitete.

Za uspeh prireditve gre hvala v prvi vrsti razstavljalnemu odboru, sestojecemu iz delegatov od vinarske zadruge, sadjarske in kmetijske podružnice ter sreskemu ekonomu, pa tudi vsem razstavljalcem, ki so prispevali v ta namen s svojimi kmetijskimi produkti ter vsem poživovalnim damam za kinčanje dvorane.

V znak priznanja za dobro kakovost razstavljenih predmetov in uspešno delovanje na polju umnega kmetijstva je g. veliki župan podelil nekaterim razstavljalcem posebne diplome.

OKRAJNA SADNA RAZSTAVA V PTUJU

Je bila prirejena v večjem obsegu ter se enake ni bilo v naši državi, saj se bi jo lahko postavilo tudi v Beograd ali Dunaj. Razstavljeno je bilo sadje vseh vrst, pa tudi sadni izbori, ki v Sloveniji najbolj uspevajo in to so: Baumanna reneta, kanadka, lepi boskop, štajerski mošancelj, bobovec, damasonka in tudi prinčevsko jabolko, katere sorte so zbog svoje lepe rdeče barve, velikosti in dobrega okusa prvovrstno trgovsko blago, pa tudi za domačo uporabo in jih je čimbolj razširiti.

Na razstavo so prišli trgovci iz vse naše države, pa tudi iz tujih držav, tako iz Francoske, Nemčije, Avstrije in Nizozemske. Cela razstava je bila prodana na Dunaj, ponoviti pa se hoče na Holandskem pod našim imenom, ker hoče neki holandski kupec tamkaj spraviti naše dobro sadje na tuje države.

Razstava je imela poučni in trgovski značaj, zato so jo obiskovali tudi domači sadjarji in učenci ljudskih in kmetijskih šol. O razstavi izide posebna številka »Sadjarja« s slikami ter se naj zanimanci prijavijo pri tajniku L. Šagadinu, ako hočejo imeti od razstave kakšno sliko, ali pa če hočejo postati člani sadjarske podružnice in prejeti izredno številko »Sadjarja«.

Razstavljalci prejmejo za svoje lepo sadje, ki so ga razstavili, odlikovanje v obliki diplom, poučnih knjig in raznega orodja. Imena odlikovancev se pozneje objavijo.

Razstavni odbor se vsem razstavljalcem sadja, orodja in drugih pripomočkov ter dalje vsem, ki so pomagali, da je razstava tako dobro uspela, prav prisrčno zahvaljuje. Ob enem pa jih prosi, da se že sedaj pripravijo na udeležbo na pokrajinski vinski razstavi, ki se vrši meseca januarja v Ptuj v istih prostorih.

GORNJEGRADSKI, OZIROMA MOZIRSKI OKRAJ — NAŠA GOSPODARSKA ŠVICA.

Lepa je naša domovina, oblagodarjena je z naravnimi krasotami. Mnogi veliki narodi se ne morejo ponasati s tako raznolično in slikovito naravo, kot mi Slovenci. Ob prehodu severa na jug leži naša zemlja in se radi tega izražajo v njej vsi krajevni čari in mikavnosti, ki jih ustvarja tako zelo različno podnebje. In to podnebje in sestava tal in voda vtisne svoj posebni pečat vsakemu kraju, vsakemu selišču in načinu življenja ter značaju prebivalstva. Ta posebni pečat in obilježje nosi tudi naša Gornjesavinjska dolina.

Ni moj namen, peti slavo krasotam tega najlepšega in gospodarsko najnaprednejšega dela naše domovine. Zato so poklicani drugi, sposobnejši.

Živahni, od leta do leta naraščajoči tujski promet, krasne, imovitejši trgovi podobne bele vasi ob Dreti in Savinji in gosposke, snažne kmečke hiše, katere vseposod v oknih, na podstavkih in v vrstovih krasi ljubko-tiho cvetje in zelenje, pričajo zadosti jasno o izredni lepoti naše Gornjesavinjske doline. In pri ustvarjanju teh naravnih krasot, po katerih slovi gornjegrajski, oziroma mozirski okraj, je odločilno sodeloval s svojo bistrino, marljivostjo in gospodarsko naprednostjo naš savinjski kmet. In naš kmet ne miruje in si prizadeva in se trudi, da si zboljša svoj gospodarski položaj in dvigne ugled in gospodarski sloves svoje ožje domovine. Danes slovi n. pr. naša Solčava daleč preko mej države s svojo znamenito solčavsko ovčjo pasmo. Radi tega je pred 14 dnevi pod vodstvom živinorejskega referenta g. Zupanca obiskala Solčavo komisija avstrijskih strokovnjakov, ki so nakupili znatno število plemenskih ovac za Avstrijo. Na glasu je tudi naše marijadvorsko goveje pleme, ki je najboljše v mariborski oblasti. Pretekli teden je pod vodstvom dr. Zmavca in ing. Murija nakupila komisija večje število plemenske živine za srednjo vinarsko in sadjarsko žolno v Mariboru. Na povzdigi naše živinoreje, te izredno važne gornjesavinjske pridobitne panoge, delujejo s posebno vne- mo gg. Maks Štiglic iz Rečice ob Savinji, M. Goričar, župan, in Pušenjak, šolski upravitelj v Mozirju ter baron Warsberg in Irman v Šmartnem ob Paki. Po marljivem in vztrajnem prizadevanju teh gospodov se je jela pose- mezno uvajati tudi že smotrna kontrola molže. Na zbolj- šanju semena domačih žitnih vrst delujeta z uspehom gg. Warsberg in Steblovnik v Šmartnem ob Paki.

Znamenito je tudi smotreno vzgojeno mozirsko sadje. Saj je predlanska sadna razstava v Šmartnem pokazala, da mozirski okraj premore najlepše sadje v mariborski oblasti. Največje zasluge za današnjo visoko stanje naše- ga sadjarstva grede gotovo šolskemu upravitelju v pok. g. Praprotniku, dr. Goričarju in drugim vnetim domačim sadjarjem.

Za razvoj smotrenega planinskega pašništva pa se posebno trudijo gg. Strnad in Pečnik v Novištiti in župan Plaznik v Lučah.

Kakor vidimo, se poleg lesne kupčije, najvažnejše pridobitne panoge v Gornjesavinjski dolini, vrši zelo živahno gibanje na povzdigi vseh naših gospodarskih pa- nog v gornjedrajskem, oziroma mozirskem okraju. To se bo to smotreno delo nadaljevalo, kakor do sedaj, sme- mo upravičeno pričakovati, da Gornjesavinjska dolina s primerno podporo in z razumevanjem odločilnih državnih in upravnih činiteljev ne bo slovela kot naša Švica samo radi njenih divnih planin in naravnih krasot, ampak tudi po njenem gospodarskem razvoju in napredku.

Fr. Wernig, kmet. referent.

ŠE NEKAJ O REJI ČISTE ŽIVINE.

K mojim zadnjim izvajanjem v članku »Kmetovalci, gojite čisto plemel«, moram na podlagi najnovejših opa- zovanj še pripomniti, da je zlo vsestranskega mešanja in križanja naše živine v resnici še mnogo večje, kakor sem to zadnjič povdarjal.

Na Lukeževo se je vršil, kakor običajno, v Mozirju veliki letni sejm. Mozirje leži v sredini marijadvorskega plemenskega okoliša in meji na okoliš rumenosivih pomurcev. Človek bi vsled tega pričakoval, da bo našel na tem sejmu pretežno belorumeno marijadvorsko, ali vsaj pomursko živino. V resnici pa je bilo blago na tem sejmu tako mešano in pestro, da sem skoraj imel vtis, da se ne nahajam v Mozirju, v sredini slovite reje Marijadvorcev, ampak nekje v križenem pingavskem okolišu Hrvaške, oziroma Bosne. Prvih 50 živali na sejmšču je bilo rdeče- rumenega in sivega, že izprijenega, hrvaškega pokolenja. Niti repa ni bilo med njimi čisto marijadvorskega. Ob zaključku sejma pa sem med sto živali našel mogoče kakih deset delno čistih domačih marijadvorcev.

Kmetovalci so naravno prav pridno kupovali mršave, zveržene hrvaške krave — nekatera prava strašila — in jih bodo doma deloma spitali ter zaklali, mnogo pa jih bodo obdržali za pleme ter nadaljno rejo, ker se med nji- mi nahaja tudi tuintam le kaka dobra molznica, kar je bi- lo opaziti že na razvoju vimeña. Naravno kupec take krave ne pomisli, da mlečnost mešane hrvaške živali navd- no ni prenosljiva na zarod, ampak da je le slučajno lastna skupljeni živali. V tako mešani živali se razen enega čini- telja za dobro mlečnost nahaja mogoče še 20 činiteljev naj- slabše mlečnosti in več kot verjetno je, da bo pri potom- cih te krave prišlo do razvoja le ono 20 slabih činiteljev. Iz tega sledi, da dobimo tudi od dobre molznice hrvaške- ga pokolenja skoraj sigurno le slab zarod. Priprosti kme- tovalci tega ne uvažujejo in tudi ne vedo. Z navedenim ravnanjem povzročajo pa samim sebi in celemu plemen- skemu okolišu škodo vsled skyarjenja domačega preizku- šenega plemena.

Kaj nam koristi spricho teh vseh prilik vse naše pri- zadevanje, da povzdignemo našo živinorejo? Vse naše delo in delo par zavednejših rejcev ter celo dosledna u- poraba čistih plemenjakov je zaman ali nezadostna. Rde- čeliasa hrvaška živina se v našem okolišu uvaja in širi vedno bolj in bolj, ker široke plasti naroda so danes gos- podarsko še preveč nezavedne, da bi samo poziv na za- vednost kmetovalcev pokazal kak znaten uspeh.

Spricho sedanjih prilik nas je v stanu rešiti preteče nevarnosti, da se naše domače pleme potopi v mešanici zaostale in izprijene hrvaške pasme, edino le tozadevni zakon, ki bi zabranjeval preplavljanja naših sejmov s hr- vaško živino ali uporabo teh živali za pleme.

To ni samo naše mnenje, ampak tudi želja naših za- vednih živinorejcev, kakor mi je zatrjeval gospodarsko visoko naobraženi in izredno marljivi župan mozirski, g. Matija Goričar.

Ako bi podoben zakon, oziroma odredba, ne bila mo- goča, bomo morali prej ali slej naše pasemsko vprašanje in vred vsem čisto rejo enostavno likvidirati ter bodemo morali tako dolgo čakati s nespeševalnim delom, da se ne zgrne čez nas val hrvaške križanice in da se ne izvrši celotno pomešanje in izenačenje naših domačih pasem s hrvaško in srbsko živino.

Fr. Wernig, kmet. referent.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Naši zavedni somišljeniki name- ravajo ustanoviti za sodni okraj Sv. Lenart v Slov. goricah ži- vinorejsko zadrugo. Ustanovni občni zbor se bo vršil v nedeljo, dne 7. novembra 1926 v prostorih gostilne Arnuš pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Pripravljali odbor vabi vse živinorejce sodnega okraja Sv. Lenart v Slov. goricah, da se udeležijo tega, za povzdigo živinoreje nenavadno važnega zborovanja.

Laško. V nedeljo, dne 17. oktobra se je vršil po ranem svetem opravilu v Društveni dvorani izredni občni zbor Kmetijske po- družnice, ki je bil dobro obiskan. Namesto odšlega živino- zdravnika dr. Jerine je bil izvoljen v odbor in za delegata na glavni občni zbor Bezgovšek Jože, posestnik iz Bezgovja pri Sv. Rupertu. V očigled temu, da so se začeli tudi naši kmetje pečati s hmeljem, se je sklenilo, kupiti plug za globoko oranje, najbrž celo dva, ako bo mogoče izposlovati kakšno podporo. Tudi sadna drevesca vseh vrst bo naročila podružnica za svoje člane, in se naročila že sedaj sprejemajo. Cene prvovrstnim 11 D komad. Tudi prejmovanje goveje živine se bo najbrž vršilo prihodnje po- mlad. Podružnica zadnja leta zelo dobro deluje v prosep kmet- skega stanu.

Sv. Miklavž nad Laškim. Tukaj se je na pobudo posestnika Stucina, ki se je preselil k nam iz Cerkna na Goriškem, ustanov- vila Mlekarska zadruga, ki prav dobro obratuje, in je v sedanjih težkih časih za našega kmeta prav važen in izdaten vir dohodkov. Izdeluje lep in okusen sir, katerega se je že mnogo prodalo.

Sejmsko poročilo. Prignalo se je: 3 konje, 12 bikov, 74 volov, 326 krav in 3 teleta; skupaj 412 komadov. Povprečne cene za raz- lične živalske vrste na sejmu 26. oktobra 1926 so bile sledeče: pol-

debeli voli 1 kg žive teže 7. 50 do 7.75 Din, biki za klanje 6.25 do 7.50, klavne krave debele 6 do 7, plemenske krave 5 do 6, krave za klobasarje 3 do 4, molzne krave 5 do 6, breje krave 5 do 6, mlada živina 7 Din. Prodalo se je 185 komadov (za izvoz v Av- strijo 50 komadov). — Mesne cene: Volovsko meso 8 do 18 Din, telečeje meso 12.50 do 18, svinjsko meso sveže 10.50 do 27 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 22. okt. se je pripeljalo 215 svinj in 2 kozi; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari 50 do 62.50 Din komad, 7—9 tednov stari 75 do 80, 3—4 mesece stari 150 do 250, 5—7 mesecev stari 350 do 450, 8—10 mesecev stari 500 do 800, 1 leto stari 1000 do 1250 Din. 1 kg žive teže 10.50 do 12, 1 kg mrtve teže 14 do 17 Din. Prodalo se je 137 svinj.

Mariborski trg, dne 23. oktobra 1924. Na trgu je bilo 42 vozov s 123 zaklanimi svinjami, 45 z zeljnatiimi glavami, čebulo in ze- lenjavo, 16 s krompirjem in 10 s sadjem naloženih vozov. Svinjino so slaninarji prodajali po navadni ceni, in sicer po 10.50 do 25 Din za kg na drobno, po 14 do 17 Din kg pa na debelo. Drugače pa so cene ostale nespremenjene, le zeljnate glave, katerih je bilo v obi- lici na trgu, so se pocenile. — Perutnine je bilo radi slabega vre- mena komaj 400 komadov. Cene so bile piščancem 15 do 30, ko- košem 35 do 45, racam 50 do 60, gossem 60 do 80 in puranom 60 do 100 Din komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje in cvet- lice. Krompirja so kmetje manj kakor običajno pripeljali, ker je letina slaba in ker je krompir radi deževnega vremena začel delo- ma gniti. Prodajal se je po 5 do 6 Din mernik (7 in pol kg), ozir. po 1 do 2 Din kg, kisló zelje 3 do 4, kislá repa 2 do 3, paradižniki 4 do 5, solata 2 do 3.50 Din kg, endivija 1 do 1.50, buče 1 do 2, oh- rovt 1 do 2, karfijol 3 do 6 Din komad. Čebula 2.25 do 3, česen 3 do 14 Din kg. Gobe 2.25 Din kupček, kumarce 1 do 2, zeljnate glave 0.50 do 4 Din komad. Mleko 2 do 2.50, smetana 12 do 14, oljčno olje 36 do 46, bučno olje 20 do 24 Din liter, maslo, surovo 36 do 40, kuhano 45 do 5, čajno 50 do 65 Din kg; sir 1 do 9 D hlebček, jajca 1.50 do 2 Din komad. — Sadje: jabolka in hruške 2 do 3, češnje 3 do 5, breskve 8 do 10, grozdje 6 do 14 Din kg; kostanji, surovi 3 do 4, pečeni 6 do 7 Din liter. Cvetlice, podine 0.50 do 5, šopki 3 do 10, z lončki vred 15 do 50 D Din komad. — Lončena in lesena roba 1 do 100 Din, brezove metle 2.25 do 5 Din komad, koruzna slama 25 do 30 Din vreča.

Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 20 t. m. je bilo 7 vozov sena, 1 otave in 5 slame; v soboto pa 4 sena in 3 slame na trgu. Cene so bile senu 75 do 100, otavi 75, slami pa 40 do 50 Din za 100 kg. — Cene senu se bodo dvigale.

Javimo vam, da so našli zlatnike v »Gazela« milu sledeči: g. Tončka Schweiger Vranovci, kupila milo pri tvrčki Martin Plut, Črnomlej; g. Mica Kampoš, Sv. Urban pri Ptuj, kupila milo pri tvrčki Hinko Kreft, Ptuj; g. Marija Aberšek, Spodnje Dovže pri Slovenjgradu, kupila milo pri tvrčki Albert Verdnik, Slovenj- gradec; g. Slava Verič, Glina, kupila milo pri tvrčki Milan Bje- govič, Glina; g. Terezija Lipovec, Vratišinec, kupila milo pri tvrčki Anton Kovač, Vratišinec, Medjimurje; g. Anton Eržen, Go- renjavas, kupil milo pri tvrčki Fr. Ks. Jelovčan, Gorenjavas nad Škofjo Loko; g. Marija Breznikar, Breg pri Št. Rupertu, kupila milo pri tvrčki Kmetijsko društvo, Št. Rupert, Dolenjsko; g. Ma- rija Kočevar, Metlika št. 29, kupila milo pri tvrčki Nikola Petru- šič sin, Jurovski Brod; g. Anka Jaringar, Zagreb, Margaretska 4, kupila milo pri tvrčki Izidor Weiser, Zagreb; g. Avgust Slatkovič, Beretinec pri Varaždinu, kupil milo pri tvrčki Josip Milkovič ml., Varaždin; g. Marija Horvat, Mačkovec pri Čakovcu, kupila milo pri tvrčki Sandor Weiss, Čakovec; g. Elizabeta Strelec, Bukovec pri Ptuj, kupila milo pri tvrčki Mihael Kokot, Bukovec pri Ptuj; g. Nadu Helena, Radeče, kupila milo pri tvrčki Ivan Haller, Radeče pri Zidanem mostu; g. Terezija Naglič, Ljubljana, Boho- ričeva ulica 27, kupila mila pri tvrčki Stefan Mencinger, Ljub- ljana; g. Cilka Milnar, Motnik, kupila milo pri tvrčki Justina Grabnar, Motnik; g. Marija Petkovšek, Grčarcevec pri Planini, kupila milo pri tvrčki Z. Kopitar, Planina pri Rakeku; g. Justa šuštar, Ljubljana, Rimska cesta, kupila milo pri tvrčki M. Jemec, Ljubljana, Tržaška cesta; g. Marija Vodopivec, Štična, kupila milo pri tvrčki Al. Zorec, Štična, Dolenjsko; g. Marija Pečarič, Čurille št. 2, kupila milo pri tvrčki Kmetijsko društvo, Metlika; g. Milan Čulič, Bos. Krupa, kupila milo pri tvrčki Brača Petrovič, Bos. Krupa; g. Drago Potkonjak, Bos. Krupa, kupila milo pri tvrčki Gojko Rodič, Bos. Krupa; g. Roza Kunc, Rovte št. 105, nad Lo- gaticem. 1505

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda 75 par. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manjši zneski se lahko vpošiljajo tudi v znakmah. Upravištvo od- govarja na razna vprašanja samo takrat, ako je pri- ložena znamka (2 D) za odgovor.

Pridno in zdravo kmečko dekle S 1. decembrom t. l. je razpisana se sprejme k mali družini brez služba organista pri Sv. Trojici otrok v Mariboru. Naslov v upravi. 1473 v Halozah. 1507

Šivilje dobijo stalno delo na dom. Vprašati v »Konfekcijski tovar- ni Skušek, Maribor, Tržaška ce- sta 8. 1483

Priden, trezen majer s 4 delav- skimi močmi se sprejme pri g. Gruber, Razvanje pri Mariboru. 1482

Sprejme se majer s petimi delov- nimi močmi. Jareninski dol 39. 1480

Šofer, 40 let star, išče stalno službo pri veleposestvu; dolgo- letno prakso tudi v lesu, z jako dobrimi spričevali. Naslov pove uredništvo lista. 1446

Sodarske pomočnike sprejme pr- prosti hrani, stanovanju in pe- rilu Fran Repič, sodar v Ljub- ljani, Kolizejska cesta 18. — Va- žne, ki je že nekoliko večje te- gela, se istotam sprejme. 1451

evljarskega vajenca sprejme A. Leskošek, Celje, Ljubljanska esta 8. 1420

Prvovrstno posestvo, 3 orali vi- nograda, velik sadonosnik in polje, 3 hiše v lepem kraju, poleg farne cerkve, ob okrajni cesti v mariborski okolici naprodaj. Po- jasnila daje Tratnik, Maribor, Grajski trg 2. 1509

Kdor želi kupiti lepo posestvo, 19 orlavo zemlje, njive, travniki, sadonosnik, gozd in gospodarsko poslopje na Planici št. 16 pri Framu. Cena 100.000 Din. 1478

Proda se lepo posestvo, čez 22 oralov, 1 oral vinograde, 7 ora- lov sadonosnika, 5 oralov njiv, 5 oralov travnika, drugo pa gozd. Vse hiše zidane in z opeko krite, tudi viničarija, posestvo je četr- ure od jareninske cerkve, tri mi- nute od okrajne ceste, pol ure od železniške postaje Pesnica. Vpra- ša se v trgovini Cmonik, Pesni- ca. 1481

Posestvo, približno 40 oralov, poslopja v najboljšem stanju, na lepem kraju, četrte ure od železnice in trga prodaje Lov. Cremožnik, Celje, Kralja Petra cesta 28. 1495

Posestvo, 5 oralov z gospodarskim poslopjem, sadonosnik, vinograd, njive, gozd, prodaja takoj Vincenc Vrečko v Grajenšaku, p. Vurberg pri Ptuj. 1493 3-1

Zamena in najem posestev. Kdor želi zamenjati ali dati v najem posestvo, naj se zgleda v posredovalnici »Marstan«, Maribor, Rotovski trg 4, kjer posebni oddelek sprejema brezplačno prijave do konca novembra. 1500

Več posestev na prodaj. Večja izbera posestev ugodno na prodaj. Naslovi: »Marstan«, Maribor, Rotovski trg 4. 1501

Posestvo za prodati, Rošpoh 3, sadonosnik 4 orale, 1½ orala gozda in njive, ¼ ure od Maribora, Lubej, Pesnica.

Krasno posestvo, 14 oralov veliko, lepa stanovanjska hiša, kakor gospodarsko poslopje z zelo dobro idočo gostilno, na prmetni točki v industrijskem kraju, po ugodni ceni na prodaj. Naslov v upravi. 1498

Kdor želi kupiti posestvo ali prodati naj se oglasi pri g. Josipu Grošl, Slivnica pri Mariboru. 1497

Kupei posestev, pozor. Prodajam vrlo lepo posestvo z dobrim gospodarskim poslopjem, v najlepši legi, kakor rožca sredi vrta, se nahajajo okrog poslopja vse njive, travniki, velik sadonosnik, vinograd in gozd. Redi se lahko 6 do 7 glav živine. Posestvo leži 10 minut od Novecerkve. Več se izve pri Antonu Korošec, pos. in mlinar, Globoče, Vojnik pri Celju. 1508

Pletene jopice, bluže, oprsnike, robce in sploh vso pleteno obleko za moške, ženske in otroke si najlažje izberete in najceneje kupite tam, kjer se izdeluje in to je edino v strojni pletarni Marije Vezjak v Mariboru, Vetrinjska ulica 17. Prodaja se na trgovce tudi na debelo. 1486

10-15 polovnjakov zelo dobrega jabolčnika in hruškoveca poceni na prodaj. Naslov v upravi. 1499 Močno kolo se prodaja za 600 Din. Brezje pri Mariboru št. 58. 1504

Posor! Župnijski uradi! Vsa dela pri cerkvah ter kritje in barvanje stolpov napravi za lastnimi pripravami, brezhibno, po najnižjih cenah. G. Gričnik, kleparstvo, Muta ob Dravi. 1472

Sode vseh velikosti ima vedno v zalogi Fran Repič, sodarsko podjetje v Ljubljani, Trnovo. Cene konkurenčno nizke. Postrežba točna. 1032 16-1

Trse za vinograde! Prodajam trse na podlagah Götthe in Riparia portalis cepljeno, rizling, beli burgundec, gutedel, silvanec, peček, mosler in več vrst črnine. Kovač Franc, drevnarnica in trsnica, Maledole Vojnik. 1456

Rabljene sode za vino in mošt dobite najceneje pri tvrdki Pugel in Rosman, veletrgovina z vinom Maribor, Trg Svobode 3. 1417

Mlinarji! Na prodaj so stroji za valjni mlin. Naslov v upravi lista. 1458

Sadno drevje naročujemo v popolno zadovoljstvo pri I. slovs. drevsnici I. Dolinšek, St. Pavel v Savinjski dolini. Zahtevajte cenik! 1357

Kupujem stalno borov, smrekov in jelkin les za rudokope. Plačilo zamajeno. Ponudbe na Dragotin Korošec, Rečica ob Paki. 1401

Svarilo! Podpisani svarim vsakogar, ki se bi predznil kaj žaljivega govoriti o spodaj podpisanim, da se bo moral zagovarjati pri sodišču. Franjo Preac na Brestnici. 1490

Izredni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Šmarjeti pri Rimskih toplicah r. z. z. n. z. se bo vršil dne 31. oktobra 1926, ob pol 9. uri v uradnem prostoru. — Dnevni red: 1. Dopolnitev načelstva in nadzorstva. 2. Sprememba pravil. 3. Slučajnosti. 1494

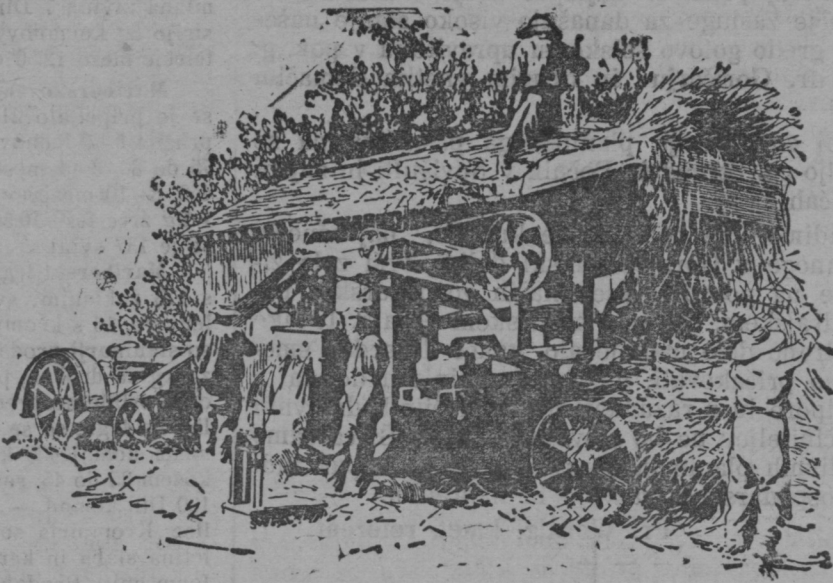
Velika sezijaska prodaja!

Prodajam niže navedeno blago po sledečih cenah:

flaneli od Din 10.— naprej,
barhente od Din 12.— naprej,
modne barhente od Din 22.— naprej,
moško sukno od Din 62.— naprej,
žensko volneno blago od Din 42.— naprej,
moške hlače suknene od Din 90.— naprej,
moške zimske suknje Din 425.—,
odeje, navadne Din 115.—,
odeje, fine klotaste Din 200.—

Vse drugo zimsko blago po zelo znižanih cenah. Vsakdo si naj ogleda zalogo brez siljenja k nakupu pri

F. STARČIČ, MARIBOR, VETRINJSKA ULICA ŠT. 15.

[NOV DOKAZ!]

Kazmerno v istem času preteklega leta, povečalo je društvo Ford prodajo svojih traktorjev v zadnjih štirih mesecih za 90%.

To je dokaz, da je ta prvorazredni traktor v resnici stroj za vsako porabo, neophodno potreben za vsakega poljedelca in resnega producenta, ker današnja moderna tehnika ga ne more pogrešati.

Cena traktorju Dinarjev 37.500.—

Franko Rakek, cena neobvezna

Fordson

Lidelek od Ford Motor Company

Obiščite še danes jednega izmed naših brezštevilnih zastopnikov v državi

13 Državna razredna loterija

ima največji dobiček 4.200.000 D (štiri milijone dvestotisoč Din) 12 premij. Ena premija 1.200.000.

Vsaka druga srečka dobi Zrebanje 11. januarja 1927.

Cena srečk: Cela Din 100.—, polovična Din 50.—, četrtinska 25.—. Dobitki in šance so sledeči:

4.200.000,	4.000.000,	3.800.000,
3.700.000,	3.000.000,	3.500.000,
3.400.000,	2.900.000,	2.400.000,
1.600.000,	1.500.000,	1.400.000,
specijalno: 2 á 1.200.000, 2 á 500.000, 2 á 400.000, 2 á 300.000, 4 á 250.000, 6 á 200.000, 2 á 100.000, 10 á 80.000, 8 á 60.000, 2 á 50.000, 24 á 40.000, 38 á 30.000, 2 á 24.000, 46 á 20.000, 116 á 10.000 in še preko 120 tisoč raznih dobitkov izpod 10.000 Din.		

Jaz bi rad tudi Vam enega teh velikih dobitkov izplačal, zato naročite še danes eno srečko.

Ker bomo v decembru preobloženi z delom pri izplačevanju dobitkov 12. razredne loterije, naročite srečke za 13. raz. loterijo že sedaj, ker se razpošiljajo že od 20. novembra t. l. naprej. Srečke plačate po prejemu istih, po poštni položnici, poštne prosto. Z naročilom nikar ne odlašajte, ker odlašanje ni nikjer dobro, posebno ne tukaj, ker bodo srečke kmalu razprodane. Vsak naj naroči vsaj eno četrtinsko srečko, ki stane samo 25 Din, da poskusi svojo srečo, s katero lahko zadené v srečnem slučaju en milijon Din. Mogoče Vas ravno tukaj sreča čaka. Za naročila srečk zadostuje dopisnica z natančnim Vašim naslovom pri Antonu Golez, Maribor, Aleksandrova cesta št. 42. 1510

Priporočam svojo špecerijsko trgovino, kjer se dobi vedno sveže blago, beli ameriški petrolej, karbolinej, špirit za mizarje, šelak, in vse drugo špecerijsko blago po najnižjih dnevni cenah. Nadalje kupujem jajca, fižol, pšenico, orehe, vinski kamen in vse druge poljske pridelke po najvišji dnevni ceni. Pridite in prepričali se bode, da je pri meni vedno sveže in dobro blago ter solidna postrežba.

Hinko Kreft trgovec v Ptuj
nasproti gostilne Zupančič. 1484

Pozor! To moraš čitati! Pozor!

V Poljčanah umetni in valjni mlin od tvrdke Anton Grundner je prevzel Franc Drogenik in sedaj se vedno dobi moka, oziroma zamenja pšenica za moko, po sledečih procentih: 75, 70, 65 in 60, potem se zamelje pšenica in se dobi 96% nazaj in plača 30 Din od 100 kg.

Vsi kmetje in kmetice, pridite sedaj in se prepričajte: kdor še ne ve, naj poskusi; kdor pa že ve, naj naznani drugim!

Prodajam tudi koruzo, sol in moko na drobno.

Kupujem pšenico in vsako drugo zrnje po najvišji ceni, kakor tudi fižol.

Za veliki obisk se priporoča in Vas pozdravlja:

Anton Grundner naslednik: 1488

Franc Drogenik

KONCESIJONIRANA ZASTAVLJALNICA V MARIBORU

Licitacija

zastavnih predmetov se vrši dne 10. novembra 1926, ob 9. uri dopoldne. Prodali se bodo:

efekti štev. 26.299 do 28.196 — dragocenosti štev. 33.415 do 35.355,

ki se do 6. novembra 1926 ne podaljšajo ali ne dvignejo. Dne 8. in 9. novembra 1926 ostane zavod za vsak strankin promet zaprt. 1485

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Zgornja Polskava se da potom javne dražbe do dne 31. marca 1928 v zakup. Dražba se vrši v soboto, dne 20. novembra 1926, v prostorih sreskega poglavarja v Mariboru, desni breg, soba štev. 1, pritižje.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 22. oktobra 1926. 1489

Poljanec s. r.

Velika prodaja

Po tvorniškimi cenah se oddajo: 1492

sukna za ženske plašče
sukna za moške obleke
sukna za obleke
modna sukna
modni flaneli
barhenti
flaneli za perilo
šifoni
itd. itd. itd.

MODNA TRGOVINA

DOLČEK & MARINI

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 27.

Za bodočo zimsko sezono, kakor tudi za

miklavževa darila

se zaradi pomanjkanja prostorov sledeče stvari razprodajo s 25% popustom: domače čevlje za gospode, dame in otroke v volni in usnju, samoveznice, pipe, doze za tobak in cigarete, ustnike, pisemski papir, kakor tudi igrače, denarnice za gospode in dame, damske ročne torbice itd.

Josip Mlinarič, Maribor

Glavni trg 17.

1503

Velika izbira!

Najnižje cene!

Zimsko perilo, copate, rokavice, sviterje, klobuke, dežne plašče, čevlje, čepice, kravate itd. nudi najugodnejše splošno znana tvrdka 1502

Jakob Lah, Maribor

samo Glavni trg št. 2.

DOBRO POMISLI.

preden kaj kupiš! Denar je danes drag, zato glej, da si kupiš obleko in drugo blago tam, kjer je najcenejše in to pri: Mihajlo Lapuh, Konjice št. 93. 1487

ALFA-KOTLE

ki so sežgani in ne več rabljivi, zamenjate najboljše za kotle iz masivne ploščevine, ki ohrani vedno dober okus, samo pri 1097

A. SUNTNER, KLJUČAVNICAR, ZGORNJA POLSKAVA

ZAHVALA.

Za vse mnogoštevilne izraze globokega sočutja in tihega sožalja povodom smrti najine nad vse ljubljene predobre soproge in matere, gospe

Frančiške Macun,
posestnice,

se vam najprisrčneje zahvaljujeva. Najino iskreno zahvalo za prečastno spremstvo na njeni zadnji poti izrekujeva vč. duhovščini, vsem sorodnikom, g. progovnika mojstroma in delavstvu, vsem darovalcem vencev, kakor tudi vsem neštetim, ki so prišli od blizu in daleč, da so spremili blagopokojno na njeni zadnji zemski poti.

V Cvenu, dne 23. oktobra 1926.

Žalujoči: Alojz Macun, mož, Ivan Macun, sin.

Zahvala.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljeno oče in stari oče, gospod

Simon Bombek

dne 21. oktobra 1926, v 74. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabljivega se je vršil dne 23. oktobra ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti, Nova vas št. 45, na okoliško pokopališče.

Ker se nam ni mogoče vsem, ki so našega rajnega spremili na zadnji poti, posebej zahvaliti, izrekamo s tem našo najlepšo zahvalo: v prvi vrsti čč. gg. minoritom, čč. gg. kapucinom, posebno pa č. g. kaplanu Karolu Jelučiču za njegov v srce ganljiv nagrobni govor. Enako se zahvaljujemo tudi darovalcem cvetja. — Rajnega priporočamo v blag spomin! Ptuj, dne 25. oktobra 1926.

Jožeta Fras, roj. Bombek, hčer. — Franc, Anton, Simon Bombek, sinovi.

Če pridete v Maribor, potrudite se v
manufakturno trgovino
Franjo Majer

na Glavnem trgu št. 9

kjer dobite razno zimsko blago, n. pr. odeje, koce, barhente, moško in žensko sukno, platno, zimsko perilo itd. itd. po zelo nizkih cenah. 1339

Sivilje

za delo na domu in v tovarni se sprejme pri tvrdki Durjava, Maribor, Gregorčičeva ulica 24. Delo na dom se da tudi šiviljam iz mariborske okolice. 1477

Kristjanske cene in dobro blago se dobi pri

I. TRPIN V MARIBORU, GLAVNI TRG 17. 1331

A. Pinter-ja naslednik

Franjo Kac, Slov. Bistrica

pri farni cerkvi

priporoča za zimsko sezono vsakovrstno manufakturno za moške in ženske obleke, kakor: sukno, volнено blago, parhent, hlačevino, tiskovino, platno, odeje, perilo, robce, kakor tudi vse drugo, v to stroko spadajoče blago, vse najboljše kakovosti in po zelo znižanih cenah. — Nadalje nudi vedno sveže špecerijsko blago in vseh vrst železnino po najnižjih konkurenčnih cenah. 1471

Pozor!

Pozor!

Najceneje in najboljše se kupijo moški in ženski štofi, različno moško perilo, belo in rjavo platno, čefire in gotove različne obleke itd. pri 1352

Ivanu Mastnak

Celje, Kralja Petra cesta 15.

Manufaktura in lastna izdelovalnica oblek.

Kostanjeva drva za tanin

neobeljena, do 1.20 m dolga, od 10—45 cm, neklana, kupuje stalno po ugodnih cenah in takojšnjem plačilu, event. proti akreditivu: Ernest Marine, Celje, Zrinskega ulica 4. Posredovalci dobijo provizijo. 1469

Dobro in poceni zimsko blago, obleke, platno itd. se dobi pri

I. TRPIN V MARIBORU, GLAVNI TRG 17.

PREPROGE

lnoleum, posteljni vložki, tridelne žimnice 320 din., otomani 750 din., blago za pohištvo 60 din., gradl za žimnice 32 din., šifone 10 din., molino 8 din., rjuhe 26 din. meter, zavese, posteljne garniture, posteljne in namizne odeje, perje žima, morska trava, vsakovrstne blazine, pernice kot blago za posteljna in tapetniška dela po izpod konkurenčnih cenah kri 1434

KARL PREIS, MARIBOR, GOSPOSKA ULICA ŠT. 20.

Pošiljatve s pošto in železnico. — Cenike gratis.

!! Varčujte z denarjem !!

pri nakupu manufakturnega blaga. Predno kupite, si oglejte velikansko zalogo in čudovito nizke cene v

manufakturni in modni trgovini

FRANC DOBOVIČNIK
Celje, Gosposka ulica 15

Stranke iz dežele dobe popust! — Krojači in šivilje posebne cene!

Na drobno!

1244

Na debelo!

Pozor!

Dijaki! Starši!

Pozor!

TISKARNA SV. CIRILA v Mariboru, Koroška cesta št. 5
in njena

PODRUŽNICA v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo
ima na razpolago:

1. vse šolske knjige

za gimnazijo, realko, učiteljsiše, trgovsko šolo, za meščanske in osnovne šole,

2. vse druge šolske potrebščine

kakor: risalne sklade, risalne deske, risala, risanke, risalni papir, zvezke, radirke, svinčnike, peresa, tuše, črnilo, rudečilo itd. — Cene zmerne. — Postrežba točna.

Za obilen obisk se priporoča cenj. dijaštvu in staršem:

PODRUŽNICA CIRILOVE TISKARNE,
Aleksandrova cesta 6.

TISKARNA SV. CIRILA,
Koroška cesta 5.

RESNICA

je, da kupite: češko sukno, volнено blago, hlačevino, tiskovino, platno, svilene in cajgaste rute, nogavice, srajce in drugo različno blago najboljše kakovosti po znižanih cenah samo v manufakturni trgovini

pri Franc Lenartu naslednik

BERGANT BENJAMIN, PTUJ, SRBSKI TRG ŠTEV. 2
póleg glavarstva. 1290

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Spodnji Porčič se odda potom javne dražbe do dne 31. marca 1930 v zakup. Dražba se vrši v ponedeljek, dne 15. novembra 1926 ob 10. uri dopoldne pri sreskem poglavarstvu v Mariboru levi breg, v sobi št. 1/pr.

Sreski poglavar v Mariboru levi breg,
dne 19. oktobra 1926. 1479

Dr. Ipavc s. r.

Fr. Ksav. Krajnc-a naslednik

MARTIN GAJŠEK, Maribor, Glavni trg

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih
posteljnih odej

lastnega izdelka na drobno in na debelo. — Zahtevajte cenik! 1191

Pohištvo

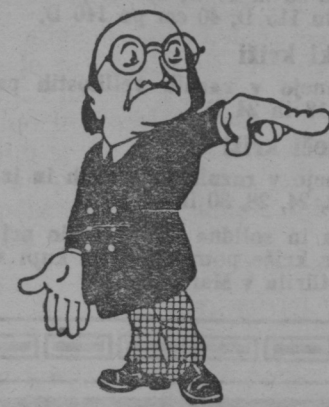
velika zaloga od priprostega do najfinjšega lastnega izdelka. Popolne (kompletne) opreme in tudi posamezni komadi. Prevzame vsa stavbena in druga mizar-ska dela po brezkonkurenčnih cenah. Cenike gratis.

Zaloga pohištva združenih mizar-skih mojstrov, Maribor
5-1 Gosposka ulica 20. 1433

Borova debla

8 m dolga, od 16 do 24 cm premera kupim večjo množino za zimsko dobavo. Naslov v upravi. 1223 10-1

Hrastov okrogel les, kakor tudi cele hrastove gozdove kupuje proti takojšnjemu plačilu električna žaga M. Obrat, Maribor, Tattenbachova ulica. Istotam se išče tudi en večji smrekov in bukov gozd za kupiti. 1400

V trgovini

Franc Kolerič, Apače

morate kupovati, ker

tam dobite dobro blago po nizki ceni.

Velika izbira blaga vseh vrst. 1098

Čujtel!

Glejte!

MARTIN-SUMER, KONJICE

Kdor hoče lepo in dobro oblečen biti, mora v Konjice kleteti; tam v trgovini Sumerjevi, se blago jako poceni dobi. — Za prav obilen obisk se uljudno priporočam!

VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1926, se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena Din 1.50.

Enrilo

Splošno priljubljen

kavni nadomestek

okusen i cenen.

Dobiva se v vsej

dobro asortiranih

kolonijalnih trgovinah.

Samo D60.

stane pri meni ena dobra budilka z triletnim pisemnim jamstvom; tudi dobite že:

1 dobro nik. anker-uro (3letno jamstvo) za 88 D
1 dobro sreb. žepno uro (5 letno jamstvo) za 277 D
1 orig. nik. »Doxa«-uro (10letno jamstvo) za 340 D
1 orig. nik. »Omega«-uro (10letno jamstvo) za 395 D

Zahtevajte brezplačno najnovejši ilustrovani cenik od eksportne tvrdke švicarskih ur

„Jupiter“, F. KNESER, Maribor
Aleksandrova cesta št. 27g. 1390

Edino najboljši šivalni stroji in kolesa so le

JOSIP PETELINC-A

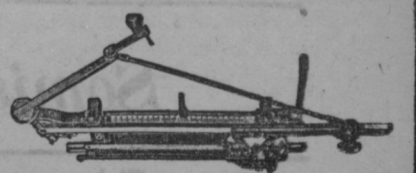
LJUBLJANA (blizu Prešernovega spomenika ob vodi)

== znamke Gritzner, Adler in Phönix ==

Telefon 811

za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo. — Istotam najboljši švicarski pletilni stroji znamke »Dubied«. — Pouk o vezanju in krpanju brezplačen. Večletna garancija. Delavnica na razpolago.

Držite se stare navade

in uporabljajte še nadalje davno preizkušeni

Pravi Franckov kavni pridatek.

Ta pocenjuje kavo, jo krepča in ji daje dober okus.
Tudi k žitu spada neobhodno Pravi Franck.

Priloga se TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

Za peljske križe
si mnogi želijo Kristusove podobe (korpuse). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih cenah: 65 cm veliki po 550 D, 75 cm veliki po 560 D, 80 cm veliki po 700 in 800 D, 90 cm veliki po 80 D, 100 cm veliki po 950 D in po 1280 D, 120 cm veliki po 1700 D.

Stenski križi
s leseno podobo (korpusom) stanejo Velikost 20 cm po 42 in 77 D, 25 cm po 55 in 90 D, 30 cm po 77 in 100 D, 35 cm po 96 in 115 D, 40 cm po 140 D.

Stenski križi
s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 D.

Stoječi križi
s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 D.

Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, iste kupi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Naložite denar le pri Ljudski posojilnici v Celju

registrirani zadrugi z neomejen o zavezo

Cankarjeva ulica 4

poleg davkarije (poprej pri »Belem volu),
kjer je najbolj varno naložen in se najugodnejše
obrestuje. 50

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Posojila po najnižji obrestni meri.

Kdor v „Slov. Gospodarju“ oglašuje,
uspeha gotovo se raduje!

ESNICA

je, da kupite: češko sukno, volneno blago, hlačvino, tiskovino, platno, svilene in cajgaste rute, nogavice, srajce, čevlje in drugo različno blago najboljše kakovosti po nižjih cenah samo v manufakturni trgovini

„Pri solncu“

Za obilen obisk se priporoča:

608

K. DROFENIK, CELJE, GLAVNI TRG 9.

DENAR

štedi in brij se sam! Dober brivski aparat Din. 15, fin 24, zelo fin 33, jeklena britva 10, fina Solingen 20, poniklan lasostrižnik 40, jeklene škarje 6, žepni

nož 3.25, žlice, jedilno orodje kakor sploh vso jekleno robo prodaja v prvovrstni kakovosti veletrgovina R. Stermecki, Celje, št. 24. Pišite takoj po ilustrovani cenik z več tisoč predmeti. Železniška vožnja se nakupu primerno povrne. Trgovci engros cene

Samo zraven nemške cerkve!

Dober glas gre v mesta in dežele
Ter tudi k nam so novice te prispale,
Da kupiš dobro manufakturno blago in po ceni.
V mestu Celju, tam pri nemški cerkvi.
Ake nisi bil tam še osebno,
Glej, da zapomniš si za vedno,
Da v Celju je mnogo raznih trgoiva,
A najcenejše kupiš vedno le pri

Valentin Hladin, Celje

Prešernova ulica.

Samo zraven nemške cerkve!

1246

Samo zraven nemške cerkve!

Najboljše in zelo trpežno blago

za moške in ženske obleke, sukno, hlačvino, volneno blago, barhent, cefir, platno, robe, nogavice, gotove obleke in perilo kupite najcenejše le v trgovini

J. N. Soštarič, Maribor,

ALEKSANDROVA CESTA.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše

pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Stolna ulica št. 6

r. z. z. n. z.

Stolna ulica št. 6

Hranilne vloge brez odpovedi po 6%.

Na trimesečno odpoved po 8%

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor.

naštni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 8, pred franciškanško cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantnejše! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razr. loterije.

Somišljeniki, širite naš list!

Dobra gospodinja,

ki pozna zdrava načela štedenja s časom, denarjem in perilom, rabi za pranje samo pristno

ZLATOROG TERPENTINOVO MILO,

ki napravi perilo snežnobe in dišeče in jo vrhu tega tu pa tam prijetno preseneči s pristnim zlatnikom!

